

Helsingin

SUOMALAINEN KLUBI

Klubilehti 3/2013

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

Suomalaisen Klubin matka Mauritiukselle 31.01.2014 - 10.02.2014

MATKAHINTA *3.150,00 Euroa / henkilö jaetussa 2-hengen huoneessa
*3.930,00 Euroa / henkilö 1-hengen huoneessa

Hinnat sisältävät:

- edestakaiset lentoliput Helsinki-Mauritius turistiluokassa, Air Mauritius
- lentokenttäverot
- edestakaiset lentokenttäkuljetukset Mauritiuksella
  - * ilmastoitu yksityisbussi ja perävaunu matkatavaroille
  - * englantia puhuva opas mukana kuljetuksen ajan
- kahdeksan yöpymistä, Shandrani Resort & Spa (4*) _01 - 09.02.2014
  - * Superior huoneet
  - * All inclusive (Serenity Plus -paketti)
- kokopäivän katamaraaniretken kohteena Ile aux Cerfs sisältäen BBQ -lounaan ja valikoiman virvoitus- ja alkoholijuomia

Exclusivity Suomalainen Klubi

**Hinnat ovat lasketut nyt voimassa olevien tariffien mukaan 30 henkilön ryhmälle, joka matkustaa yhdessä. Pidätämme oikeuden tariffien tai ryhmäkoon muutoksista johtuviin hinnantarkistuksiin. Lopulliset lentoverot määräytyvät lipunkirjoitushetken mukaan.

Varaus: Marita.Aarnio@selectcollection.fi tai 09 751 951 22

Sisältö

Sisältö 3/2013

4	Puheenjohtajalta	Johannes Koroma
6	Toiminnanjohtajalta	Raimo Ilveskero
7	Päätoimittajalta	Leif Eklöf
8	Kantapöydässä	Pöytäläinen
10	Klubin uudet nettisivut	Veikko Hannula
12	Kulttuuria ja gourmeeta Tampereella	Antti Aho
14	Tennis- ja kulttuurimatka Lohjalle	Jussi Neste
16	Vierailu Azaqmaralle	Jorma Hämäläinen
17	Maanpuolustusharrastajat Turussa	Elias Iirola
18	Kuvausmatka Viroon	Kalevi Suortti
24	Puolanmatka	Arhi Palosuo
29	Veneretki Isoon Vasikkasaareen	Elias Iirola
30	Uutispuuro	Jari Karpakka
34	Klubi avasi kaikki ovensa	Elias Iirola
36	43. Pohjolan Malja	Jusa Laurila
38	Perinteinen rapujuhla	Antti Aho
40	Vakuuttamisen ilta	Pekka Piispanen
44	Tulipunaruusut	Timo Kivi-Koskinen
46	Grilli kuumana Aussie-tyyliin	Jari Karpakka
48	Vierailu Suomen Pankkiin	Yrjö Larmola
51	Heittokalastusretki	Enska Mäntylä
52	Uusien jäsenten vastaanotto	Kalevi Suortti
54	Porvarivaikuttajia punamullan Suomessa	Yrjö Larmola
59	Gastronomisen kerhon gourmet-ilta	Jorma Hämäläinen
60	Heikki Tavela 1932-2013	Janne Virkkunen
61	Kutsu syyskokoukseen	Johtokunta
62	Kuoro tarvitsee jatkuvasti uusia laulajia	Aarno Suorsa
63	Kutsu tenniskilpailuihin	Harrastustoimikunta
64	Mauritiuksen paratiisisaarelle	Olli Koskinen
65	Matkailujaoston kuulumisia	Lauri Palojarvi

Toimituskunta.

Leif Eklöf
päätoimittaja
Veikko Hannula,
kuvatoimittaja
Antti Henttonen
Elias Iirola
Yrjö Klippi
graafikko

Yrjö Larmola
Kauko Lehti
Leif Nordin
Jaakko Savisaari
Kalevi Suortti
Janne Virkkunen

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry
(www.Klubi.fi)
Kansakoulukuja 3. 00100 Helsinki
puh. + 358 9 586 8830
fax + 358 9 5868 8370
Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa
Paino: Forssa Print

www.Klubi.fi

Tiedonkulkua jäsenille parannetaan

Johannes Koroma

Syyskuussa järjestettiin tämän vuoden toinen uusien jäsenten ilta, jossa toimikuntien puheenjohtajat esittelivät klubin toimintaa. Oli hienoa havaita, että kutsua olivat noudattaneet jokseenkin kaikki, noin 60 alkuvuoden aikana hyväksyttyä uutta jäsentä. Tänä vuonna hyväksytyjen jäsenten keski-ikänsä on hieman yli 50 vuotta. Keskiarvo ei kuitenkaan kuvaa kovin hyvin todellista ikärakennetta, sillä joukossa on runsaasti sekä 1960 ja 1970-luvulla syntyneitä että myös joitakin 1940-lukulaisia.

■ ■ Sekä uusien jäsenten että aiemmin klubiin liittyneiden, mutta harvemmin tilaisuuksiin osallistuvien jäsenten aktivoiminen on syksyn aikana ollut vahvasti esillä johtokunnan keskusteluissa. Matti Saaren johdolla toiminut työryhmä on tehnyt esityksiä keinoista, joilla kaikkia jäseniä pyritään aktivoimaan. Joitakin ehdotuksista on jo otettu käyttöön, vaikka päätökset toimenpiteistä tehdäänkin vasta lokakuussa, jonka jälkeen niitä myös esitellään seuraavassa lehdessä.

Tiedonkulun tehostaminen on yksi tärkeimmistä ehdotuksista. Uskoakseni nykyinen viikkokirje ja neljästi vuodessa ilmestyvä lehti eivät tavoita tehokkaasti kaikkia jäseniä. Nykyterminologian mukaan ilmaistuna nämä ”käyttöliittymät” eivät riitä välittämään aktiivista tietoa tarjolla olevista tilaisuuksista kaikille jäsenille. Siksi uusissa jäsenhakemuksissa on tiedusteltu myös erityisiä kiinnostuksen kohteita ja saatujen vastausten perusteella on toimitettu jäsenen yhteystiedot niistä harrastuksista tai ohjelmamuodoista vastaaville henkilöille. Tarkoitus on, että toimikunnat tarjoavat ohjelmista ja osallistumisesta tietoa sähköpostilla suoraan niistä kiinnostuneille uusille jäsenille.

Myös klubin uudistetut verkkosivut tarjoavat nyt paremmat mahdollisuudet esitellä ja kertoa uusista jäsenistä ja klubin toimintaan liittyvistä heidän odotuksistaan. Uudistus esitellään tarkemmin tässä lehdessä. Myös klubilehdessä pyritään tuomaan näitä samoja asioita esiin. Tässä yhteydessä on tullut esille myös kummien rooli ja merkityksen korostaminen. Heidän tärkein tehtävänsä on uusien jäsenten tuominen mukaan toimintaan.

Useissa keskusteluissa sekä uusien että vanhojenkin jäsenten kanssa on tullut esille klubin pukeutumisohjeet. Kun solmiotta esiintyminen on vahvasti yleistynyt aina pääministeriä myöten, syksyn tullen on jälleen kysytty, olisiko solmio-pakkoa aiheita arvioida uudelleen. Sen sanotaan olevan suoranainen osallistumisen ja ravintolan palveluiden käyttämisen este varsinkin nuoremmille jäsenille.

Asiallinen, joskus jopa arvokas pukeutuminen kuuluu klubimme perinteisiin ja historiaan. Asialliseksi pukeutukseksi on tähän saakka määritelty pikkutakin ja solmion käyttö klubi- ja ravintolatiloissa. Yksitystilaisuuksissa kabineteissa pukeutuminen on luonnollisesti vapaampaa, vaikkakaan ei täysin vapaata, ja lähinnä kunkin tilaisuuden isännän määriteltävissä. Solmion käyttö ei silloin ole pakollista.

Minulle on esitetty, että vapaampaa suhtautumista solmioon olisi harkittavissa myös klubitiloissa esimerkiksi päiväsaikaan lounaan yhteydessä. On selvää, että ajat ja tavat muuttuvat. Tähän saakka solmion käyttöä on pidetty asialliseen pukeutumiseen liittyvänä. Sama perinne on voimassa esimerkiksi Pörssiklubilla. Meidän klubimme perinteitä on haluttu arvostaa pukeutumisohjeilla, mut-

ta samalla on tietysti pidettävä mielessä, että klubi on olemassa jäseniään varten. Viime kädessä jäsenten tulee määritellä, mitä ohjeita ja menettelytapoja klubissa noudatetaan. On ehkä aiheutta selvittää perusteellisesti jäsenten mielipide tähän asiaan, sillä meitä itseämme pukeutumisohjeet koskevat ja meille ne näkyvät klubin tilaisuuksissa.

Johannes Koroma

Hyvät Klubiveljet

Raimo Ilveskero

Hyvät klubiveljet
Kesän ajalle suunnitellut kunnostus- ja korjaustyöt toteutettiin aikatauluissaan. Keittiötiloja korjattiin vastaamaan ajantasaisia vaatimuksia niin hygienian kuin toiminnallisuuden osalta. Ravintolasalin ja Pohjola- ja Pankkikabinetin tilanjakajat uusittiin niin, että tilojen äänieristystä on selvästi parannettu. Portaikon ja kabinettien lattiat hiottiin ja lakattiin.

■ ■ Kiinteistöyhtiö sai myös omat korjauksena tehdyksi ja on aloittanut hankesuunnittelun putkistosaneerauksesta. Samoin on suunnittelun kohteeksi otettu ravintolasalin valaistuksen nykyaikaistaminen.

Nettisivusto

”Klubin nettisivusto uudistetaan viestintätoimikunnan esityksestä ja johtokunnan päätöksellä. Sivuston ilme, käytettävyys ja ylläpito ajantasaisesti. Monipuolinen sisällön tarjonta jatkuu. Sivusto tullaan ottamaan käyttöön viimeisten testausten ja tarkennusten jälkeen syksyn aikana.”

Ylläoleva teksti on vuoden takaisesta kirjoituksestani. Siinä ei onneksi ole mainittu vuotta, vaikka sen oletin olevan 2012. Nyt 2013 uusitut sivut ovat käytössä. Toivottavasti otatte ne omiksenne ja annatte tarvittaessa palautetta ja ehdotuksia. Ne toivottavasti helpottavat ohjelmiamme ja harrastustemme havainnointia ja siten niihin osallistumista. Tässä numerossa on kattava juttu Klubin nettisivuston kehityksestä. Kannattaa tutustua alan pioneerityöhön. Tässä yhteydessä on myös mainittava Klubiravintolan uusista nettisivuista, joihin kannattaa tutustua.

Taloudestamme

Vuosikierrossa on käynnissä jakso tulevan vuoden suunnitelmien ja budjetin tekemiseksi. Kesän aikana ’saimme’ neuvotella uusista lainaehdoista, mikä vaikuttaa loppuvuoden ja tulevan vuoden lainanhoitokuluihin. Onneksemme tällä hetkellä kaikki vuokratilamme ovat käytössä ja kiinteistön kulut saadaan katettua. Toisaalta mitään löysää ei ole, minkä takia myös jäsenoiminnan kulujen on pysyttävä budjettiensa puitteissa. Elämme edelleen tarkan euron aikoja ja harkintaa on perusteltua käyttää erilaisissa hankkeissa. Iloksemme Klubiravintola on tehnyt voimakasta työtä myyntinsä eteen ja sen tulokset heijastuvat myös Klubin tilanteeseen.

Erilaisten taloudellisten vastuiden osalta olemme ’ajassa kiinni’, vaikka valmiuksia tulee nostaa suurempien remonttien toteuttamiseksi lähivuosina. Niiden rahoittaminen on haaste lainakuormaa merkittävästi kasvattamatta ja turvaamalla vuokratilojen keskeytymätön täyskäyttö.

Ensi vuoden budjettimme on syyskokouksen käsittelyssä marraskuun 21. päivänä. Kokouskutsu on lehden tässä numerossa.

Hyvää ja aktiivista loppuvuotta toivottaen
Raimo Ilveskero

Jäsenistö on aktiivista

Leif Eklöf

Tämän numeron kansijuttu on verkkovastaavamme Veikko Hannulan kirjoitus klubimme uusista verkkosivuista. Sivut on uusittu pitkän valmistelun jälkeen sivut palvelevat aiempaa paremmin jäsenistöä ja tärkeä tilaisuuksiin ilmoittautuminen on myös uusittu. Kannattaa tutustua sisältöön. Jutussa kerrotaan myös hieman Klubin internet- historiaa.

■ ■ Verkkoon menimme jo 90-luvun alussa ja olimme aivan kärkipäässä omalla suomalaisella verkkotunnuksella klubi.fi. Emme tyytyneet vain palvelemaan omaa joukkoamme vaan rekisteröimme vuonna 2000 tavaramerkiksi ilmaisun ”Suomen kansan sähköinen muisti”. Se on laajentunut huomattavasti alun Mannerheim.fi ja Sibelius.fi kokonaisuusien lisäksi. Verkkosivuiltamme voi asiaan perehtyä tarkemmin. Tätä toimintaa tuki voimakkaasti myös kunniapuheenjohtajamme Martti Enäjärvi. Netissä on hämmästyttävä palvelu, jonka avulla saa esiin vanhoja nettisivuja pitkän ajan takaa. Sitä on kiinnostavaa seilla. Kirjoita Googleen ”wayback machine” ja saat sivun näkyviin. Voi vain arvailla kuinka suuri kapasiteetti tarvitaan miljoonien vanhojen sivustojen talentamiseen.

Lehdessä on myös selostuksia kevään lopun tapahtumista, jotka eivät ehtineet toukokuun lehteen. Näistä mainittakoon Kalevi Suortin luontokuvausretken selostus. Gourmet-ryhmämme on tapansa mukaan ollut myös ahkera. Muistathan, että syyskokouksemme lähestyy. Tässä kokouksessa valitsemme johtokuntaan uudet jäsenet erovuoroisten tilalle. Katso klubisivuilta toimikuntien kokoonpanot. Sieltä saatat löytää oman ehdokkaasi.

Hyvää talven odotusta
Leif Eklöf
päätoimittaja

Hellettä ja ongelmia

- HUH hellettä! sanoi jänis pakasta.

- Onko siitä ollut enemmän iloa vai vaivaa?

- On, molempia.

- Onneksi pian helpottaa. Kesä alkaa olla ohi.

- Tämä kesä on tuonut mieleen hellekesän 1939 Karjalassa. Se ennusti kohta alkavaa toista maailmansotaa. Juuri tänä päivänä 23. elokuuta Molotov ja Ribbentrop kirjoittivat nimensä hyökkäämättömyyssopimukseen ja sen meille kohtalokkaaseen salaiseen lisäpöytäkirjaan.

- Keksivätpä Josif ja Adolf irvokkaan nimen tuolle paperille, mutta heiltähän se kävi.

- Toivottavasti tämä hellekesä ei tiedä kolmatta. Orwell ennusti yli puoli vuosisataa sitten, että se alkaa Lähi-idästä ja että Australia on viimeinen ydinmyrkytön maanosa, jossa sielläkin ihmisille jaetaan apteekkeista syanidikapseleita lähdon helpottamiseksi. Elämä tässä maanpäällisessä paratiisissa oli päättävä.

- Toisen ennusteen mukaan rotat jatkavat sitä. Ovatkohan Turun uudet rantapenkkarotat jo niiden esivanhempia.

- Paratiisista puheen ollen - miksikähän Aatami ja Eeva karkotettiin paratiisista, vaikka

he olivat alastomina vain keskenään, Aatami yhtä kylkiluuta köyhempänä.

- Taisivat syödä pahan tiedon puusta.

- Olikohan heilläkin netti salaisine tiedostoineen ja paljastivat niitä.

- Niin... paratiiseista vielä puheen ollen, oletteko asioineet veroparatiiseissa?

- Ei ole ollut asiaa, mutta rahanpesuun syylistyin kerran.

- Miten?

- Pudotin lompakkoni vessan pyttyyn ja joutuihan niitä huuhtelemaan.

- PAKKORUOTSI on ollut vilkkaan keskustelun kohteena. Oletteko osallistuneet?

- Jouduin Tukholman matkalla puhumaan sitä.

- Tarkoitan pakkoruotsia koulujemme oppiaineena, jona se on ollut peruskoulun tuleminen myötä.

- Ei niin pahaa, ettei jotain hyvääkin. Tarvitaanhan meillä ruotsin kielen taitajia.

- Pakkoruotsin ajajat sahaavat suomen kielen oksaa.

- Mitä tarkoitat?

- Kymmenen vuoden kulut-

tua Suomessa voi olla venäjänkielisiä asukkaita yhtä paljon tai enemmän kuin ruotsinkielisiä. Jos ruotsinkielisellä vähemmistöllä on oma pakkokielensä, he saattavat vaatia silloin kouluihin pakkovenäjää. Heillä on tautallaan vielä Venäjän valtion päätös kielivähemmistöjensä aseman puolustamisesta muissa maissa tarvittaessa aseellisesti. Jos kouluissamme ovat kummankin naapurimaan pakkokielet, mihin opetusohjelman rakoon mahtuvat muut kielet?

- Jouduttaisiin kai vähentämään äidinkielen opetusta. Johan yliopistot vähentävät sitä nyt opetuskielenä. Kaupakorkeakoulussa ei saa enää suorittaa kauppatieteen maisterin tutkintoa suomen kielellä ja Helsingin yliopisto haluaa lisätä englanninkielistä opetusta. Suomi on jo surkastumassa kaupallisena kielenä, ja nyt se uhkaa kuihtua tiedekielenäkin.

- Tarkoittaako tämä sitä, että kieleemme osalta kohoaa eteemme ”Finis Finlandiae”?

- Olin 1963 Parolan nummella Aleksanteri II antaman kieliasetuksen 100-vuotisjuhlassa, jolla kunnioitettiin suomen kielen hyväksymistä virkakieleksi. Se vahvisti keisarin sedän Porvoon valtiopäivillä il-

maisemaa tahtoa kohottaa meidät suomalaiset kansaksi kansakuntien, joukkoon. Onhan oma kieli yleensä kansan tunnus.

- Tämä Klubimme perustettiin 13 vuotta keisarin Parolan nummella tekemän allekirjoituksen jälkeen edistämään suomenkielistä kulttuuri- ja talouselämää. Perustajina olivat nuoret ruotsinkieliset suomenkieliset maisterit. Katsoivat ja näkivät eteenpäin.

- Luopuuko suomenkielinen sivistyneistömme nyt vapaaehtoisesti omasta kielestään?

- HAJANAINEN hallituksemme yrittää pitää itseään koossa ja tehdä rakenneuudistuksia.

- Oppositio suosittelee rakenneuudistusta hallitukseen itseensä, kumpikin pääpuolue omalla tyylillään.

- Timo Soini, joka on pääsyyllinen nykyisen hallituksen hajanaisuuteen, haluaa tiivistää uuden hallituksen itsensä ympärille. Hän uskoo uusien vaalien toteuttavan toiveensa.

- Hän taitaisi olla valmis perustamaan vaikka perussuoma-

laisten vähemmistöhallituksen, jossa hän itse olisi enemmistöinä.

- Ei ole elinkeinoelämän rakennemuutosten tekeminen helppoa, kun ei tiedä, kuka sen yritykset omistaa. Kasvottoman kansainvälisen pääoman kanssa on hankala neuvotella ja sopia, kun on usein hankalaa kasvolisten työntekijöidenkin kanssa.

- Uskotaan, että kun kovalla ottaa, koiraskin... Uskoa viritää tupon alkion syntyminen.

- Ihmiskunnallamme on kolme isoa ongelmaa: väestön liikakasvu, ilmaston muutos ja elämäämme ohjaava kasvoton pääoma.

- On neljäskin: pohjaton ahneus.

- NÄYTTÄÄ lasten päivähoitoon joutuvan hallituksen rakennepakettiin, jopa isienkin kodinhoitotuki.

- Minut ohjattiin päivähoitoon jo viime keväänä, kun Helsingin kaupungilla Espoosta ja Vantaasta poiketen ei riittänyt varoja veteraanien laitostutukseen. Arvelivat varmaan, että tällainen yli 90-vuotias on muuttumassa jälleen lapseksi.

- Lapsista muistuu mieleen naapurin pikku Liisa. Kun hän palasi lastentarhan uimakouluista, äiti kysyi, kumpia siellä oli enemmän, tyttöjä vai poikia. Liisa vastasi: ”En minä tiedä, kun niillä ei ollut vaatteita päällä.”

- No entä Oulunkylän päivähoitolaitoksessa?

- En oikein tiedä, kun kaikilla olivat samantapaiset liikunta-asut.

- MITÄ tuloksia oli Obaman ja Putinin tapaamisella?

- Putin sääti lain, joka estää Venäjän lapsia katselemasta saatekaaria.

- Entä mitä havaintoja No-kiasta?

- Suomi oli liian pieni karsina mammutille, joka imetti hoitajiaan.

Pöytäläinen

Klubin uudet nettisivut

Klubin internet-ajan voidaan sanoa alkaneen 1990-luvun alussa. Silloin klubiveljemme Lasse Nikku toi kirjastoon lahjoituksena saadun IBM-kannettavan. Se oli matkailukokoinen, mutta siinä oli kuitenkin puhelinmodeemi, joten kirjastosta päästiin verkkoon. Teppo Oranteen suosiollisella avustuksella pääsimme eteenpäin ja ensimmäiset sivut saivat paikan Tepon serverillä.

■ ■ Oma tunnuksemme www.klubi.fi meille myönnettiin 1990-luvun alussa. Viestintävirasto ei vielä silloin ollut lainkaan kiinnostunut netistä, mutta Eunetin Johan ”Julf” Helsingius ja Harri Hursti hoitivat asian.

Tässä vaiheessa fi-verkkotunnukset olivat vielä kovin harvinaisia. Vasta 1995 sai internet merkittävää suosiota. Ainakin osaksi siksi, että Microsoft julkaisi ja jakoi ilmaiseksi Internet-Explorer -selaintaan. Verkkotunnusten myöntäminen siirtyi Viestintävirastolle ja virasto oli erittäin tarkka siitä, mitä tunnuksia voitiin hyväksyä. Myöhemmin anottuamme Mannerheim.fi- ja Sibelius.fi -tunnuksia, saimme tämän kokea. Mannerheimin-sivuston saimme, kun meillä oli esittää virastolle dokumentti, jossa Peter Fazer (Mannerheim-museosäätiön puheenjohtaja), kenraali Adolf Ehrnrooth ja kreivi Carl Gustaf Mannerheim (suvun puolesta) suosittelivat Klubimme hanketta.

Klubille perustettiin tietopalvelu-toimikunta, jossa olivat aluksi mukana Aaro Wiio, Teppo Oranne, Matti Kontinen, Jari Karpakka, Jouko Liusvaara ja Leif Eklöf. Nimeksi tuli myöhemmin viestintätoimikunta. Toiminta sai vauhtia, kun saimme yhteydet Da-

tatien kautta käyttööme. Sitä ennen käytimme jonkin aikaa Kansallisverkon palveluita. Vuonna 2000 Klubi rekisteröi tavaramerkin ”Suomen kansan sähköinen muisti”. SKSM:n sisältöä on laajennettu vuosien varrella huomattavasti. Asiaan voi tutustua nettisivuillamme.

Klubilaisille järjestettiin nettikursseja. Kursien avulla maailmanverko tuli jäsenistölle tutummaksi.

Myös kännykkäkursseja järjestettiin Jari Karpakan suosiollisella avulla. Klubin kaikki kerrokset verkotettiin Ethernetkaapeloinnilla, jonka seurauksena meillä on nyt koko Klubin kattava langaton verkko.

Nykyään lähes kaikilla klubilaisilla on nettiyhteys. Kuitenkin Klubin sähköisellä postitustilalla (viikkokirjeet ja jäsentiedotteet) on vain noin puolet jäsenistä. Koska ohjelmaan tulee väistämättä muutoksia, on suositeltavaa, että jäsenet ilmoitta-

vat sihteerille (sihteer@klubi.fi) voimassa olevan sähköpostiosoitteensa saadakseen päivitetyn tiedon Klubin tapahtumista.

Tänä vuonna on jälleen saatutettu yksi merkkipaalu. Uudet nettisivut on otettu käyttöön ja niitä ylläpitää verkkovastavamme Veikko Hannula.

Hän ottaa mielellään kommentteja osoitteeseen: verkkovastaava@klubi.fi

Uusien nettisivujen rakentamisessa on ollut ohjenuorana ”perinteet säilyttämisen ja uutauden luoden”. Klubin tuttu graafinen ilme ja värimaailma on säilytetty. Toiminnallisuutta ja sisällön rakennetta on kehitetty.

Sivujen kehitys pohjautuu maailmanlaajuiseen Drupal-järjestelmään, jossa kymmentuhantinen kehittäjä-joukko luo miljooniin nettisivuihin uusia elementtejä seuraten eri näyttövälineiden ja sisältömuotojen nopeaa kehitystä.

Kannettavien tietokoneiden yleistyessä ja matkapuhelimien uusien kosketusnäyttöjen sekä erikokoisten mukana kulkevien

taulutietokoneiden ilmestyessä markkinoille internet muuttui ”aina läsnä olevaksi”.

Tämä luo nettisivustoille haasteen, jotta sivunäkymä muokkautuisi joustavasti näytön vaatimusten mukaan. Drupalin tukema responsiivinen nettisivujen suunnittelu antaa kuitenkin mahdollisuuden mukauttaa dynaamisesti sivunäkymää vastaanottavan laitteen näyttöön.

Klubin nettisivujen tämänkertainen kehitysprojekti käynnistettiin keväällä viestintätoimikunnan pienessä työryhmässä. Johtokunta hyväksyi toukokuussa viestintätoimikunnan esityksen sivuston uudistamiseksi. Tarjouskierroksen perusteella valittiin toimittaja. Toimittajan luomaa ympäristöä päästiin testaamaan ja kehittämään kesän aikana. Klubin avauduttua loppukesästä oltiin valmiita uuden sivuston käyttöönottoon. Kaikki sisältö otettiin talteen vanhoilta sivustoilta ja uusi si-

vusto avattiin sunnuntaina

8.9.

Kulttuuri- ja harrastussivustojen tietosisältöä päästiin heti ajankohtaistamaan. Klubin ohjelma- ja tapahtumaseuranta on nyt myös kalenterimuodossa ja lähiaikojen ohjelma aina selvästi nähtävissä etusivulla. Tapahtumiin ilmoittautuminen on myös uusittu.

Uudet sivut antavat mahdollisuuden jatkuvaan kehitykseen. Sivut tukevat myös Klubin eri toimintoja. Uudet nettisivut mahdollistavat tiedon siirtymisen klubiravintolan, ohjelma-toimikunnan sekä kulttuuri- ja harrastusryhmien välillä.

Myös jäsenten antama palaute ja toiveet tulevat antamaan ideoita sivuston kehittämiseen.

Veikko Hannula

Kulttuuria ja gourmeeta Tampereella

Christina Suominen kertoo Tampereen suomalaisen klubin uudesta ruokafilosofiasta

Keskiviikkona 22.5. teki 20 klubin gastronomisen kerhon jäsentä kulttuuri- ja gurmeeturneen Tampereelle. Matka alkoi sattumoisin aiheeseen sopivasti, koska junien ravintolavaunujen ruokalistas olivat juuri sinä päivänä uusiutuneet. Vanha klassikko "lihapullat ja muussi" oli onneksi edelleen listalla.

■ ■ Tampereella vierailtiin ensin paikallisella Suomalaisella klubilla, jossa toimintaa esittelivät klubin varaesimies Irmele Jokilampi ja klubin upouusi ravintoloitsija Christina Suominen, joka oli myös Tampereen tunnetun ravintola C:n perustaja ennen nykytehtäväänsä. Uuden ravintoloitsijan päätavoite on paikallinen ruoka hyvistä puhtaista raaka-aineista ja mahdollisuuksien mukaan pienyrittäjiltä. Mannerheim-Sparren keit-

tokirjaa tutkitaan ja Tampereen klubin keustosuosikkia viskillä maustettua suklaakakkua harjoitellaan. Vierailun päätteeksi Jorma Hämäläinen kutsui Christina Suominen tutustumismatkalle Helsinkiin ja vaihtamaan kokemuksia oman ravintolaväkemme kanssa.

Emil Aaltosen museo Pyynikinlinna oli seuraava kohde, jossa tutustuttiin maankuulun kenkätehtailijan taidekokoelmaan, joka koostuu klassisesta suoma-

laisesta taiteesta. Lisäksi paikka antaa hyvän kuvan 1900-luvun alkupuolen rikkaan herrasväen elämästä sekä myös Aaltosen muusta teollisesta imperiumista Lokomosta ja Sarviksesta ja niiden toiminnasta sotien aikana. Tampereella Pyynikinlinna tunnetaan myös nimellä Pirtulinna, koska sen ensimmäinen omistaja oli apteekkari.

Pyynikiltä siirryttiin Kustaa Hiekan museoon. Hiekka oli viime vuosisadan alussa erin-

omaisesti menestynyt kultaseppäryittäjä, joka laajensi toimintansa myös teollisuusmaiseksi. Ilmeisesti kansalaissodan traumojen vuoksi hän myi koko liiketoimintansa vuonna 1919 ja keskittyi sen jälkeen oman Kustaa Hiekan museon rakentamiseen ja sen kokoelmien kartuttamiseen. Museo avattiin 1931. Esillä on taiteen lisäksi esineitä Kustaa Hiekan 40 ulkomaanmatkalta ympäri maailmaa, muun muassa japanilaisia kävelykeppejä ja erikoisuutena egyptiläisen muumion käsi. Yhteiskunnallisesti aktiivinen Kustaa Hiekka oli myös Tampereen Suomalaisen klubin perustajajäsen.

Sokerina pohjalla istahdettiin ravintola Berthan pöytiin. Alkuruuaksi saatiin valkoista parsaa savustetulla hollandaisella, uppomunalla ja kevätsipuliöljyllä ryyditettynä. Tästä selviytyttyä nautittiin ylikypsää porsaankylkeä, taitavasti

valmistettua porsaan sapaara ja – toki kun Tampereella oltiin – palanen itse tehtyä mustaa makkaraa. Kaiken kruunasi suussa sulava raparperitorrttu kotitekoisen jäätelön kanssa. Sommelierin valitsemat viinit sopivat aterialle erinomaisesti. Parsan kanssa tarjotun elsassilaisen valkoviinin puolikuivuus herätti tosin jonkin verran oppinutta keskustelua, mutta yleisesti ottaen hyväksi sekin havaittiin. Tyylikäs ympäristö ja osaava sekä huomaavainen palvelu täydensivät onnistunutta iltaa.

Ravintola Bertha sijaitsee Tampereen rautatieasemaa vastapäätä, joten sekä henkisesti että ruumiillisesti hyvin ravituilla matkalaisilla oli lyhyt matka päivän päätteeksi kävellä junaan, jossa matkan antimia oli hyvä sulatella. Erinomainen retki kaiken kaikkiaan.

*Teksti Antti Aho,
kuvat Petri Hämäläinen*

Porsaankylkeä- ja sapaara sekä mustaa makkaraa.

Tennis- ja kulttuurimatka Lohjalle

Kesäkuun 12. päivä klubin tennistaiturit matkasivat Lohjalle. Tutustuimme Tyyryn kaivoseen asian- tuntevalla opastuksella 80 metriä maanpinnan alla. Näimme mainarien käden jäljet ja tunsimme menneen ajan kosketuksen sekä kaivostoiminnan kehityksen vuosien saatossa. Kaivoksessa louhitaan edelleen kalkkikiveä. Louhituissa käytävissä oli esillä myös taidetta ja eri aikojen työvälineitä sekä koneita. Kierros huipentui vaikuttavaan valo- ja musiikkiesitykseen, jonka yhteydessä saimme nähdä myös vuorenpaikon kasvat.

■ ■ Maanalaisen keskittymisen jälkeen siirryimme taitoihimme luottaen 15 miehen voimin Tennarin tenniskentille taistelemaan kesän tenniskunniasta. Turnaus alkoi kahden aikaan erinomaisessa kunnossa olevilla massakentillä karsintakierroksella. Lohkosijoitusten ratkottua sijoitusottelut pelattiin kolmessa lohossa. Kesään kuuluva kohtuullisen kova sade pakotti siirtymään neljän jälkeen sisälle halliin, jossa oli uusi kenttäpinnoite ja muutenkin remontin jälkeen uutuut- taan hohtava tyylikäs miljöö. Urhoollisin ryhmä jatkoi pelejä sadetta uhmaten ulkona vielä lähes tunnin. Kiitos sisäkenttävarauksen tur- naus saatiin aikataulun mukaan päätökseen.

Lohjanharjun lohkon voittajaksi nousi Amerikan matkan jet- lagista kisan mittaan toipunut Simo Näkki. Tiukan vastuksen antanut Lauri Palojärvi tuli toiseksi ja Jyrki Berner kolmanneksi ja Lohjan oman pojan Terho Salon ollessa ykköslohkon neljäs.

Lohko Petterin voitti ensi kertaa klubin tennisturnauksiin osallistunut Jari Niemi, jolle kovimman vastuksen antoi Iiro Kartano.

Lohjan Kalkki lohkon voittajaksi pelasi Antti Aaltonen Ben Grassin sijoituessa lohkon kakkoseksi. Lohko pelattiin osittain sateessa.

”Nahkuri orsilta” siirryttiin viehättävään ravintolaan Nahkurin talliin päivälliselle ja palkintojen jakoon, jossa jokainen osanottaja sai muistoksi palkintokaappiin ainakin ryöväriin rpon.. Päivällisellä useimmille maistui Lohjanjärven kuha ja toki muitakin keittiön oivalli-

sia ruokia syötiin. Päivälliskeskustelu oli taattua klubiveljien tasoa. Tyytyväisin mielin ja vatsoin kotimatkkaan lähdettiin. Seuraava perinteinen nelinpeliturnaus on merkitty kalenteriin sunnuntaina 3.11.2013.

*Tennisterveisin
Jussi Neste*

Kuvassa pomomiehet valkoisissa kypärissään kaivoksen uumenissa

Kesäistä klubitoimintaa

Klubilaiset Azamara Questin uima-allaskannella. Oikealla Make Savojärvi ja isäntämme Petri Siren.

Seitsemäntoista klubiveljeä vieraili 24.6. Helsingissä tänä kesänä toista kertaa poikenneella Royal Caribbean International-yhtiön Azamara Quest-aluksella. Kyseessä on n. 30.000 DW-tonnin 180 metriä pitkä loistoristeilijä.

■ ■ Alus ottaa n. 650 matkustajaa ja heitä palvelee lähes 450 työntekijää. Meille järjestetyn kiertokäynnin aikana tutustuimme laivan kahdeksassa kerroksessa tarjolla oleviin mahdollisuuksiin ja niitä kyllä riitti joka

makuun: On ravintoloita ja baareja, pelikasino, Cabaret lounge, kuntosali; löytyy kampaajat, parturit ym. palvelut ja luonnollisesti erilaisia aurinkokansia ja suuri uima-allas. Kiertokäynnin päätteeksi tarjottiin huipputason viiden ruokalajin ”Best of the Best” -lounas. Joka ruokalajille oli luonnollisesti suunniteltu oma viininsä.

Vierailun oli klubin gastronomisen kerhon jäsenille järjestänyt klubiveljemme Martti Savojärvi, joka on vaimoineen

risteillyt Azamaralla useita kertoja. Make mainitsi, että hän on muutaman viime vuoden aikana viettänyt laivalla yhteensä noin kaksi kuukautta ja on ollut reissuihin erittäin tyytyväinen. Isäntänämme laivalla toimi laivayhtiön Suomen ja Baltian edustaja Petri Siren.

Erittäin onnistunut kesäinen klubitapahtuma. Kiitos Make!

Jorma Hämäläinen

Maanpuolustusharrastajat Turussa

Klubilaiset yhteiskuvassa.

Maanpuolustusharrastajien Turun matkalla 23-24.5 vierailtiin Suomalisella Pohjalla. Kuvassa Matti Saari, Juha Salin, Suomalaisen Pohjan varapuheenjohtaja Tapio Kilpi ja Pertti Virkkunen.

Kuvat Elias Irola

Kuvausmatka Viron lintuparatiisiin

Ryhmä Klubin kamerapiiriläisiä, yhteensä yhdeksäntoista klubiveljeä, teki toukokuussa kuvausmatkan Luoteis-Viroon. Tukikohtana toimi Roostan lomakylä (www.roosta.ee) Itämeren rannalla. Matkan järjestäjänä oli Estonian Nature Tours (www.naturetours.ee). Suomenlahti ylitettiin mennessä tullen Eckerölinen uudella m/s Finlandialla (www.eckeroline.fi). Koetut palvelut kuljetusten, majoituksen ja ruokailujen osalta vastasivat hyvin matkalaisten odotuksia, joten tältä osin kotiin palasi tyytyväinen porukka.

Viron luoteisrannikko, Põõsaspean niemi. Kivikkoinen ja matala ranta. Ukkosmyräkki, rankkasade ja auringonpaiste värittivät maisemaa.

Pisteeksi iin päälle tuli Euroopan kotkista pienin, pikkukotka, mikä havaintona oli kautta Viron lintuhistorian vasta kolmas. Suomessa laji on suurharvinaisuus.

Luontokuvausporukka yhteiskuvassa Haeskan kylän Tuulingussa. Kuva Ants Ale.

Erinomaisina oppainamme toimivat Klubin hoviornitologi Lasse J. Laine sekä ”paikallisopas” Mikko Virta, joka työskentelee siviilissä Baltic Guide –mat-

kailulehden (www.balticguide.ee) toimituspäällikkönä Haapsalussa. Lasse ja Mikko varmistivat, että myös sisällöllisesti matkasta tuli täysipainoinen.

Matkan tavoitteena oli tutustua Läänemaan rikkaaseen luontoon, päästä kuvaamaan sekä paikallisia että muuttavia lintuja sekä paneutua soveltuv-

osin alueen mielenkiintoiseen historiaan. Kuvaus- ja lintujen tarkkailumatkalla kun oltiin, mukana oli kameroita, objektiiveja, kiikareita ja kaukoputkia yhden laivahytillisen verran.

Neljän päivän aikana saimme monipuolisen kuvan Luoteis-Viron luonnosta ja linnustosta. Vietimme päivän mystisellä Osmussaarella. Vierailimme Läänemaan maakunnan pääkaupungissa, Haapsalussa ja haimme sääolosuhteita seuraillen kuvauskohteita useilta seutukunnan rannikko- ja kosteikkoalueilta, kuten Matsalun lahdelta. Kun käytössämme oli koko matkan ajan oma bussi, päivittäiset reittivalinnat ja pysähdykset olivat täysin omissa käsissämme. Tätä mahdollisuutta myös käytettiin aktiivisesti hyväksemme.

Keväen Viro tarjosi meille hyvin monipuolisen sääkirjon. Alussa tuntui siltä, että minne tahansa kuljimmekin, ukkossa teet seurasivat meitä kuin hai laivaa. Osmussaari-päivänä taas oli sumua lähes riesaksi asti. Näkyvyys oli hetkittäin vain satakunta metriä. Sumuinen sää ja kasteiset aamut eivät ole kuitenkaan valokuvaajalle pelkkää painajaista. Monet menestykselliset kilpailukuvat tapaavat syntyä juuri tällaisissa ääriolosuhteissa.

Kyllä matkalle osui aurinkoa ja lämpöäkin niin, että paikallisille mallasvirvokkeille tuli bussiosuoksien aikana sopivasti käyttöä.

Lintuparatiisi

Läänemaa on Viron lintuparatiisi eikä se tuottanut pettymystä meillekään. Havaintolistalle

kertyi yhteensä 146 lintulajia, mihin jopa matkamme ammattilaiset olivat varsin tyytyväisiä. Näimme useita harvinaisiakin lajeja. Pisteeksi iin päälle tuli Euroopan kotkista pienin, pikkukotka, mikä havaintona oli kautta Viron lintuhistorian vasta

Klubin ”hoviornitologi”, klubiveli Lasse J. Laine. Kuva Kalevi Suortti.

kolmas. Suomessa laji on suurharvinaisuus. Maininnan arvoisia lajeja olivat myös avosetti, pikkutiira, ja valkosiipitiira. Avosetti on Suomessa hyvin harvinainen vierailija, mutta Virossa se kuuluu pesiviin lajeihin – yksi kauneimpia Euroopassa pesiviä lintuja. Valkosiipitiira taas on itäeurooppalainen tiiralaji, jota Virossakin tapaa vain harvoin. Itse sain lintupäiväkirjaani lukuisia ”eliksiä” (elämän ensimmäinen havainto), enkä ollut tässä suhteessa porukan poikkeus.

Toukokuu on arktisten lintulajien muuttoaikaa. Läntisen

Viron kosteikot ja ranta-alueet ovat suosittuja levähdyspaikkoja sekä hanhille että monille kahlaajille. Ylivertaisen suuria hanhilaumoja emme tavanneet. Sen verran paljon hanhia kuitenkin kohdattiin, että tarinat yhtäaikaistesti havaituista saadoistatuhansista hanhista tuntuivat uskottavilta. Näkemistämme kahlaajista voi mainita vaikkapa tundrakurmitsan, jota ihailimme kaukoputkin ja kiihkarein pitkään. Lajin muuttoretkien päätepaikka sijaitsee jossakin Luoteis-Venäjän tundralla, joten muuttomatkaa oli vielä paljon jäljellä.

Jos edellä mainitut kauniit ja harvinaisetkin lintulajit kiinnostavat, suosittelen piipahdusta osoitteesta www.lintukuva.fi.

Historiallisia seutuja

Läänemaan maakunnalla on oma erityinen asemansa Viron historiassa. Sen luoteisin kunta, Noerootsi, on saanut nimensä Viron jo 1200-luvulta peräisin olevasta ruotsalaisasutuksesta, siis ruotsinkielisestä asutuksesta. Tarkennus on paikallaan, sillä merkittävä osa alueen ”ruotsalaisväestöstä” tuli aikoinaan Suomesta. Kaikilla Noerootsin kylillä on ollut alkujaan myös ruotsinkieliset nimet, jotka kuitenkin olivat tunnetuista syistä boikotissa vuosina 1945-1991. Nimet otettiin virallisesti uudelleen käyttöön sen jälkeen, kun Viro vapautui neuvostoikeudesta. Nykyisin ne näkyvät niin tien-

viitoissa kuin muissakin opasteissa. Vuonna 1934 Noerootsin kunnassa oli vajaa 4 000 asukasta. Heistä peräti 2/3 oli ruotsalaisia. Sotavuosina 1943-44 suurin osa ruotsalaisväestöstä pakeni Itämeren yli Ruotsiin. Paluumuuttoa on tapahtunut vähäisessä määrin uuden itse-

Etelän kylmäkukka (Pulsatilla pratensis) kasvaa hiekkaisilla kedoilla Virossa ja mm. Karjalan kannaksella. Kuva Kalevi Suortti.

näisyyden toteuduttua. Ruotsalaisväestön merkityksestä kertoo kuitenkin se, että joissakin Noerootsin kouluissa on tällä hetkellä mahdollisuus saada opetusta myös ruotsinkielellä.

Osmussaari kuuluu Noerootsin kuntaan. Maan luoteiskärjessä sijaitsevasta Dirhamin kalastus- ja huvivenesatamasta saarelle on runsaan seitsemän kilometrin merimatka. Saaren ruotsinkielinen nimi Odensholm juontaa skandinaavien Odinjumalaan, joka erään legendan mukaan olisi haudattu saarelle. Vajaan viidensadan hehtaarin

suuruisella saarella pesii noin 90 lintulajia. Lintulistamme täydentyi Osmussaarella mm. viitakerttusella ja pikkusiepolla, joista erityisesti edellistä on pidettävä hyvänä ja harvinaisena havaintona. Saaren kasvilajeista 29 on harvinaisia ja rauhoitettuja. Viron ensimmäisen itsenäisyyden aikana saarella asui parhaimmillaan yli sata asukasta. Neuvostovallan aikana saari oli suljettu sotilastukikohta. Neuvostokasarmien harmaat rannot ja tykkilavetit muistuttavat niistä ajoista edelleen saarella vierailijoita. Vuosittain Osmussaarella käy kolmisen tuhatta matkailijaa, joiden pääasiainen mielenkiinto kohdistuu luonnollisesti saaren luontoon sekä historiaan.

Nykyisin Osmussaarella asuu ympärivuotisesti kaksi henkilöä, jotka saavat pääasiallisen elantonsa lampaiden ja lihakarjan kasvattamisesta. Näitä nelijalkaisia liikkuukin saarella vapaana satapäin. Saari on kokonaisuudessaan luonnonsuojelualetta.

Maakunnan pääkaupungilla, Haapsalulla on myös mielenkiintoinen historiansa. Se on perustettu jo 1200-luvulla. Alkujaan sillä oli merkittävä asema Saarenmaan ja Läänemaan hiippakunnan keskuksena. Ruotsalaiset pitivät valtaa Haapsalussa, niin kuin koko Läänemaalla, 1500- ja 1600-lukujen ajan. Venäjän tsaari Pietari Suuri valloitti alueen 1715 aiheuttaen tuol-

loin Haapsalun kaupungillekin merkittäviä tuhoja.

Runsas sata vuotta myöhemmin Haapsalusta kehittyi suosittu kylpyläkaupunki ja kesälomakohde. Kun myös tsaariperheen tiedettiin osoittaneen kiinnostusta kaupunkia kohtaan, sinne rakennettiin Tallinnasta rautatieyhteys ja hieno puinen asemarakennus, jotka valmistuivat 1905. Asemalaiturista tehtiin peräti 216 metriä pitkä tsaarin junan mittojen mukaan. Niin kuitenkin kävi, että tsaari ei koskaan vierailut kaupungissa junalla eikä asemalaiturille tullut näin ollen sille suunniteltua kuninkaallista käyttöä lainkaan. Tsaarinvallan aikaisia pitsihuviloita ja puistokäytäviä voi edelleen nähdä kaupungin pittoreskissä miljöössä.

Lintujakaan emme Haapsalussa unohtaneet. Ihan usein ei tule aktiiviselle lintuharrastajallekaan eteen tilannetta, jolloin yhdellä kertaa voi katsella peräti viittä rantakivillä aurinkoa ottavaa merikotkaa.

Matsalun lahti

Matkamme ehkä vaikuttavimmat luontokokemukset syntyivät kuitenkin Matsalun kansallispuistossa, joka on koko laajuudeltaan (maa- ja merialueet) yli 480 km². Alue koostuu Matsalun lahdesta sekä Kasarijoen suistoalueesta. Sieltä löytyy myös laaja 4000 hehtaarin (!) luhta-alue, joka on leikattua, kosteata rantaniittyä. Maasto-

tyyppi on mitä parhainta lintu-alueita sekä lukuisille pesiville että massoitain muuttaville arktisille lajeille.

Virolaiset tuntuvat pitävän luonnonsuojelualetistaan hyvää huolta. Ne ovat ilmiselvästi myös tärkeitä matkailukohteita, minkä saattoi päätellä alueita koskevien karttojen ja oppaiden laadusta. Euroopan Unionin aluetukia ovat virolaiset hyödyntäneet aktiivisesti lintutorneja, opasteita ja opastuskeskuksia rakentaessaan.

Alueelle on syntynyt myös runsaasti luontomatkaileun keskittyvää yrittäjyyttä. Vierailimme Lasse Laineen pitkäaikaisen tuttavun, Ants Alen perheen omistamassa Tuulingun lomakohteessa Haeskan kylässä (www.tuulingu.ee). Paikka on kuulunut Ants Alen suvulle vuosisatojen ajan. Neuvostovallan aikana iso merenranta-tila oli järjestelmän mukaisesti valtion hallussa. Kalaiset vedet ja runsas riista saivat neuvostoeestiläiset johtajat vierailemaan usein Haeskan kylällä. Antsin isoisäkin sai sen tähden viettää paljon aikaa suvultaan väkisin otetulla tilalla. Politrukit kun tarvitsivat harrastuksiinsa paikallistuntemusta kalan- ja riistaeläinsaaliiden varmistamiseksi.

Tänä päivänä tila on siis uudelleen Alen suvun hallussa. Ants on rakentanut sinne näyttävän lintutornin sekä majoitustiloja parillekymmenelle hengelle oheispalveluineen. Vanha navet-

ta on entisoitu majoitus-, ravintola- ja saunatiloiksi. Katto on rakennettu oman rannan ruovikosta. Sisustukseen on käytetty pihalta kaadettua tammipuuta.

Loppulauseet

Ajatus kevään luontokuvausretken suuntaamiseksi Viroon syntyi loppusyksystä 2012. Osanottajamäärä nousi ilahduttavasti jo matan suunnittelun varhaisessa vaiheessa lähes kahteenkymmeneen klubiveljeen. Löysimme hyvän ja luotettavaksi osoittautuneen matkanjärjestäjän. Omasta takaa meillä taasen oli erinomainen opas, jonka merkitys matkan onnistumiselle oli hyvin suuri. Paikallisoppaan palkkaaminen ryhmällemme oli myös onnistunut ratkaisu sekä paikallistuntemuksen että kielen takia.

Ohjelmamme oli tavoitteellinen, mutta samalla joustava, mikä oli hyvä asia, koska sääolot olivat hetkittäin melkoisen vaativat.

Keskeisin tekijä matkan onnistumiselle oli kuitenkin oma ryhmämme. Kiinnostus luontoon, lintuihin, valokuvaamiseen sekä historiaan oli meitä kaikkia yhdistävä nimittäjä. Kun siihen lisätään hurtti klubilainen henki, voi hyvinkin sanoa, että ”Pojat Suomalaiselta Klubilta” olivat taas yhtä isoa kokemusta rikkaampia.

Kalevi Suortti

Neptunuksen suihkukaivo Gdanskissa vanhassa kaupungissa.

Klubilaiset tutustumassa Puolan värikkääseen historiaan.

PUOLAN MATKA toukokuussa 2013

Suomalaisen Klubin historiamatka Gdanskiin tehtiin toukokuun 17-20 päivinä 2013 kenraaliluutnantti Pentti Lehtimäen opastuksella. Matkan teemaksi oli valittu eräitä sotahistoriallisia tapahtumia ja henkilöitä.

■ ■ Suomea ja Puolaa yhdistävät hallitsijat yli 400 vuoden takaa: Juhana III & Katariina Jagellonica sekä heidän poikansa Sigismund, hakkapeliitat, kenraali Mannerheim ja toisen maailmansodan jaetut kärsimykset. Historian kautta tulittiin nykypäivään.

Gdansk on taidokkaasti entisöity upea vanha kaupunki, jonka telakka-alueelta nousi 1970-luvulta alkaen Lech Walesan johdolla Itä-Euroopan mullistanut solidaarisuusliike. Sen seurauksina Puola ja lähes koko entinen itäblokki integroitui länteen NATOon ja Euroopan Unioniin.

kauppamerenkulun hallinta oli aikanaan Danzigin hansakaupungin vaurauden perusta.

Euroopan sotien vakionäyttämö

Gdanskin seutu, vanha Danzigin hansakaupunki Veiksel-joen suistolla, sijoittuu eurooppalaisen historian leikkauspisteesseen, jossa ristiriidat ovat usein kohdanneet: saksalainen ritarikunta tuli alunperin käännyttämään pakanoita Veiksel-joen itäpuolella kristinuskoon, mutta jäikin miehittämään Pohjois-Puolaa ja Baltiaa. Puolan-Liettuan alueellinen suurvalta Itämereltä Mustalle merelle nousi mahtitekijäksi keskiajan lopulla, mutta taloudellinen valta pysyi Itämeren piirin hansakauppiaiden käsissä. Puolan katoliset ja Preussin luterilaiset kilpailivat asukkaiden sieluista. Uskonnolliset erimielisyydet olivat tärkeä osa myös Puolan Jagellojen ja Ruotsin Vaasojen välistä mitteleä. Puolalle kävi valtiona huonosti: se hävisi kartalta 1795, kun naapurimaat Preussi, Venäjä ja Itävalta olivat jakaneet sen kolmeen kertaan keskenään.

Ensimmäisessä maailmansodassa Puolasta tuli venäläis-saksalainen taistelutanner, mutta aseiden vaiettua esiin nousi itsenäinen Puola. Parin vuosikymmenen vapauden jälkeen maa silvottiin taas kahtia vuonna 1939 Hitlerin ja Stalinin välisellä sopimuksella. Suursota Euroopassa lähti liikkeelle ns. Puolan käytävästä, kun Saksa hyökkäsi sinne aamunkoitteessa 1.9.1939. Kävimme tutustumas-

Plugi Targ - pitkä markkinatori Gdanskissa.

sa puolalaiseen Westerplatten tukikohtaan Gdanskissa, missä sodan ensimmäiset laukaukset ammuttiin. Viikon kestäneet taistelut kohottivat toki puolalaisten puolustajien itsetuntoa, samoin kuin liittolaismaiden Englannin ja Ranskan sodanjulistukset Saksalle, mutta salamasa pysähtyi pari viikkoa myöhemmin Itä-Puolassa, missä neuvostojoukot olivat tulleet vastaan. Puolan valtio hävisi taas kartoilta ja seuraavaksi 2. maailmansodan polttopisteessä olikin Suomen talvisota.

Westerplatten mahtavan muistomerkin juurella tuli selväksi, että Puolan osa ei ollut niitä helpoimpia maailmansodassa eikä sen jälkeisessä jälleerakentamisessa. Puolalaiset rakennusmiehet ja arkkitehdit ovat osoittautuneet Euroopan parhaiksi restauroijiksi, joiden käden jälki näkyy mm. Malborikin (Marienburg) suurellisessa ritarilinnassa, Gdanskin vanhoissa patriisitaloissa ja lukuisissa punatiilikirkkoissa. Kansainvälisten yhteistyökumppa-

nien kuten UNESCO:n tuki on auttanut merkittävästi.

Euroopan kulttuuria

Pääsy Itämerelle, kauppamerenkulun hallinta oli aikanaan Danzigin hansakaupungin vaurauden perusta. Liikennereitit kulkivat Veikseliä ja muita jokia pitkin syvälle Puolaan. Menestyvä talous antoi pohjaa monipuoliselle kulttuurille, mistä todistavat ylväät goottilaiset kirkot ja saavutukset tieteiden ja tutkimuksen alalla. Danzigissa syntyneitä oppineita olivat mm. elohopealämpömittarin keksijä Fahrenheit, filosofi A. Schopenhauer ja nobelistikirjailija Günter Grass. Tällä seudulla vaikutti myös tähtitieteilijä Nikolaus Kopernikus. Nämä ja monet muut ovat jättäneet jälkensä Euroopan kulttuuriin.

Gdanskin ja Gdynian välissä sijaitseva kylpyläkaupunki Sopot kutsuu jo toukokuussa ottamaan aurinkokylpyjä kilometrien mittaisella hiekkarannalla. Tuon rannikon kulta-aika lienee ollut 1900-luvun alku. Sopot

tarjoaa kesällä muitakin houkutteuksia turisteille: pelikasinon, oopperan ja raviradan. Hevosurheilun ystävät voivat harvinaisella tavalla ihailla yhtä aikaa merinäköalaa ja seurata vedonlyönnin kohteitaan. Matkailun edistäjät ovat ehdotelleet Sopotille nimeksi Itämeren Riminiä tai Pohjolan Rivieraa.

Sopotista hieman etelään sijaitsee Olivan katedraali ja siihen liittyvä vanha luostari. Olivassa tehtiin rauhansopimus Puolan ja Ruotsin välillä v. 1660. Kirkkorakennus on sinälään elämys, mutta etenkin sen valtavat urut ovat ainutlaatuiset: niissä on yli 100 äänikertaa ja 7000 urkupillia. Alan harrastajat tulevat tänne kaukaa kuulemaan uskomattoman monipuolisia urkukonsertteja. Vanhimmat urut hajotettiin tietävästi 1626 ruotsalaisten (suomalaisten?) sotilaiden toimesta. Urkupillit kelpasivat silloin sotasaaliiksi ja vielä 1. maailmansodan aikana Preussin armeija suunnitteli ottavansa urut ja nimenomaan tinnasta tehdyt urkupillit sotaväen

tarpeisiin, mutta kulttuuriväen närkästyksen torjui moisen barbarian.

Puolan lahja Suomelle: pöytähaarukka

Kuulimme matkalla joukon mainioita alustuksia ja kävimme eloisia keskusteluja. Kenraali Lehtimäki selosti sekä yleisesti että sotahistorian kannalta Suomen yhtymäkohtia Puolaan siitä lähtien kun Kustaa Vaasan nuorin poika Juhana-herttua nai 1562 Vilnassa Puolan prinsessan Katariina Jagellonican. Sen tuloksena Turun linnassa mm. ryhdyttiin syömään haarukalla ja siirryttiin muutenkin eurooppalaiseen pöytätapoihin. Juhana III:n kuoltua peri hänen poikansa, jesuiittojen katolilaiseksi kasvattama Sigismund sekä Puolan että Ruotsin kruunut, ja oli muutaman vuoden jopa Venäjän tsaari-ehdokkaanakin! Kaarle-setä (ts. Juhanan vanhempi veli) piti huolen siitä, että Ruotsin kuninkaan oli oltava luterilainen. Sigismud luopui, mutta vuosikymmenien ajan

puolalainen sukuhaara muistutti oikeudestaan Ruotsin kruunuun. Dynastinen riita johti välillä sotatoimiin, mutta vasta v. 1660 Olivassa - ehkä hyvän urkumusiikin siivittämänä - neuvoteltu rauhansopimus ratkaisi kiistan.

Ruotsin ja Puolan väliseen valtataisteluun ja yleisemmin 30-vuotiseen sotaan (1618-1648) liittyy suomalaisen ratsuväen synty. Hakkapeliitta-nimellä tunnetut pelätyt ratsukot harjoittivat sotataitoiaan aluksi Baltiassa ja taisteluissa puolalaisia vastaan. Karaistuneet hakkapeliitat siirtyivät sen jälkeen 30-vuotisen sodan näyttämölle mm. Breitenfeldiin ja Lützeniin. Porilaisten marssinkin kertoo, että suomalaiset, ”pojat kansan urhokkaan”, taistelivat aluksi Puolassa ja sen jälkeen saksalaisseuduilla Lützissa, Leipzigin jne. Hakkapeliittojen syntyvaiheista kertoi aiheeseen hyvin perehtynyt tri Lauri Palojärvi.

Puola nyt: utopioista realismiin

Solidaarisuusliike ja sen kärkihahmo Lech Walesa aloittivat Gdanskin telakoilta vallankumouksen, joka ensin kaatoi kommunistisen Puolan ja sitten Neuvostoliiton myötä koko itäblokin. Ken 1970-luvulla olisi ennustanut kehityksen kulkevan tuolla tavoin, hän tuskin olisi saanut realistin nimeä. Pitihän kaikkien tietää, että kaksinaipainen maailma on pysyvä, kom-

Eräs diplomaatti luonnehti puolalaisia ainoiksi ihmisiksi, jotka pystyvät seisomaan tukevasti molemmat jalat ilmassa!

munistinen blokki pitää rivinsä tiiviinä ja viime kädessä puna-armeija oli sen vakuutena. Utopisti Walesa vähät välitti kiellosta perustaa solidaarisuusliike, siis kommunistipuolueesta riippumaton eli laitton ay-järjestö. Pian telakan väki alkoi ajatella samoin. Päinvastoin kuin tukahdetut kansannousut Itä-Berliinissä, Budapestissa ja Prahassa, Gdanskin lakot ja mellakat käynnistivät historiallisen muutoksen. Tosin Walesakin sai istua tovin vankilassa ennen kuin sai Nobelin rauhanpalkinnon ja valittiin Puolan presiden-

tiksi 1990-1995.

Puolalaiset ovat eurooppalaisten joukossa merkillinen kansa. Eräs diplomaatti luonnehti heitä ainoiksi ihmisiksi, jotka pystyvät seisomaan tukevasti molemmat jalat ilmassa! Puolalaiset, enemmän kuin muut, ovat joutuneet käsittelemään aikojen saatossa mahdolltomuuksia mahdollisuuksina. Gdanskin retkellä näimme ylösalaisin seisovan talon, savupiippu maassa ja perustukset taivasta kohden, mutta talo oli vielä kallellaan uhmaten fyysikan lakeja.

Puola on 2010-luvulla löytämässä itsensä uudelleen, sekä vanhana että uutena Euroopan maana. Sen talouden indikaattorit ovat tällä hetkellä paremmassa asennossa kuin monessa EU-maassa.

Itsepäiset ja rohkeat puolalaiset antoivat katoliselle maailmalle paavin. Nyt kenties voisi olla vuoro näyttää, mitä annettavaa puolalaisilla olisi reaalityönteon.

Arhi Palosuo

Kuuluisa kuningas Juhana III Sobieski ratsastajapatsas.

Veneretki Isoon Vasikkasaareen

Klubin veneretki tehtiin 7.6 Isoon Vasikkasaareen. Gula Villanin antimia nautittiin luonnon helmassa.

Kuvassa Jussi Papinniemi, Arto Toivanen, Pertti Virkkunen, Jarmo Heinonen ja Raimo Ilveskero.

Kuvat Elias Iirola

Klubi avattiin taas uutispuuron voimin

Klubi avasi 12.8. ovensa perinteisellä uutispuurolla. Paikalla oli runsaslukuinen joukko klubiveljiä nauttimassa puurosta ja vaihtamassa kesäkuulumisia. Tänä vuonna saatiinkin nauttia kuluvaan kauden ruisjauhoista tehdystä puurosta. Rukiit olivat tulleet Heikki Särkilahden pelloilta Taivassalosta ja ruislajikkeena oli kotimainen Reetta.

■ ■ Heikki oli todennut, että rukiin osalta voi käyttää vanhaa sanontaa: ”ruispelto ei ole kahta kertaa kaunis katsella”. Syksyllä rukiin oraat saivat paljon kehuja, mutta keväällä kasvun alettua kasvusto alkoi harventua huomattavasti. Keskkikesällä voi jo ennustaa, että sato muodostuisi korkeintaan tyydyttäväksi, eikä mennyt paljon vikaan. Syksyllä kaunis, seuraavana syksynä ei kaunis. Jyviä tuli noin 2500 kg hehtaarilta, laatu kuitenkin hyvä.

Klubiveljemme, MTK:n vilja-asiamies Max Schulman piti katsauksen kuluneen kauden satonäkymiin, ja kertoi varsin asiantuntevasti paitsi yleisiä tietoja ja tilastoja vilja-asiamiehen roolissaan, myös asioita käytännön viljelijän näkökulmasta, onhan hän itsekin maanviljelijä viljellen omatoimisesti noin sataa hehtaaria viljaa.

Lisäksi saimme kuulla eurooppalaisesta maatalouspolitiikasta suoraan näköalapaikalla, sillä Max on parhaillaan kak-

MTK:n vilja-asiamies Max Schulman...

Kuvat Veikko Hannula

sivuotiskautta Euroopan maataloustuottajajärjestön Copa-Cocegan vilja- ja öljykasvityöryhmän puheenjohtaja, oltuaan sitä ennen sen varapuheenjohtajana. Copa-Cogega edustaa EU:n puitteissa noin 15 miljoonaa henkilöjäsentä, 40 tuhatta maatalousalan osuuskuntaa ja 60 eri maatalousjärjestöä, varsin merkittävä järjestö siis. Yleensä sen puheenjohtajuus on ollut jostakin isosta EU-maasta, joten Maxin puheenjohtajuus on ollut paitsi näköalapaikka hänelle itselleen, myös tuomassa näkyvyyttä suomalaiselle maataloustuotannolle.

Uutispuuromme tarina alkoi jo viime syksynä

Uutispuurona nautitun rukiin sadon kehitys alkoi siis jo viime syksynä, kun ruis kylvet-

tiin. Suomessahan ei juurikaan viljellä kevätruista sen pienen sadon takia. Max kertoi, että viime syksynä sää oli pääosin huono, puinti venyi pitkään, ja siten myös kylvöt viivästyivät. Rukiin määrä jäikin ennätyspienelle tasolle. Talvi oli onneksi luminen, vaikka monella alueella maa ei ehtinytkään kunnolla routia, altistaen rukiin kasvitaudeille. Uutispuuromme viljelijän Heikin kertoma satomäärä noin 2500 kiloa hehtaarilta ei varmastikaan ollut määrältään tyydyttävä, mutta ilmeisesti laatu oli tosiaan hyvä, koska nauttimamme puuro oli oikein maistavaa.

Puuro oli omasta mielestäni myös kunnolla haudutettua ja herkullista. Söin sitä epähuomiossa sekä suolan että sokerin (ja voisilmän) kera, kun ensin

Uutta nyt hyväksytyssä CAP:ssa on ns. viherryttämisosio, joka tulee olemaan osa perusteita siihen, miten CAP-tukea jaetaan.

Klubilaiset testaamassa sakolukua.

otin vahingossa suolaa sokerin sijaan. Todettakoon, että sokerin kanssa se oli selvästi parempaa.

Rukiin osalta Suomi on Maxin kertoman mukaan tuontimaa. Pääosa tuonnista on itäisestä Keski-Euroopasta, jossa sadot ovat suuremmat. Suomessa leipomot ja myllyteollisuus haluaisivat enemmän kotimaista ruista ja meneillään onkin pro Ruis -hanke, jonka tavoitteena on parantaa rukiin viljelyn edel-

lytyksiä ja lisätä rukiin suosiota niin viljelijöiden kuin kuluttajien keskuudessa.

Suomi on viljan vientimaa

Pääasialliset viljakasvit Suomessa ovatkin vehnä, ohra ja kaura, joiden osalta Suomi on vientimaa. Kun tiloilla kasvatetun viljasadon kokonaismäärä on vuosittain noin neljä miljardia kiloa, niin tästä noin puolet,

eli kaksi miljardia kiloa myydään tiloilta kaupalle ja teollisuudelle. Vehnän osuus on arviolta 670 miljoonaa kiloa, ohraa noin 660 miljoonaa kiloa, sekä kauraa noin 570 miljoonaa kiloa. Rukiin osuus on vain 57 miljoonaa kiloa. Kaiken kaikkiaan myyntiin tulevasta viljasta noin 47 % päättyy rehuteollisuuden, 32 % elintarviketeollisuuden ja 21 % muuhun käyttöön. Kokonaisuutena tämän vuoden

sato on arvioiden mukaan jokseenkin keskinkertainen.

Vehnän viljely on lähes tuplaantunut muutamassa vuodessa. Vielä 90-luvulla Suomi oli vehnän suhteen tuontimaa, mutta viime vuosina Suomesta on viety kevätvehnää vuosittain noin 100-300 tuhatta tonnia.

Vehnäkin enemmän Suomesta viedään kauraa, jolle Suomessa on erityisen suotuisat kasvuolosuhteet. Suuri osa Euroopasta Suomeen tuodusta myylistä on itse asiassa peräisin suomalaisesta kaurasta, ja tässä olisikin Maxin kertoman mukaan suomalaiselle elintarviketeollisuudelle hyvä mahdollisuus nostaa jalostusastetta, sillä kauran arvostus on noususuunnassa sen terveysvaikutusten takia.

Ohra on viljelykasvina tärkeä panimoteollisuudelle ja alkoholin valmistukseen. Suomessa mallastetaan vuosittain parisataa tuhatta tonnia ohraa vuodessa. Pääosan mallastuksesta tekee Viking Malt, lisäksi erikoisvalmistajana Laihian Mallas valmistaa myös mämimallasta rukiista. Suomesta viedään mallasohraa Keski-Eurooppaan ja hieman myös esim. Japaniin. Ohraa menee Suomesta myös esim. Skotlanttiin viskituotannon tarpeisiin, tosin mallastuksen skotit hoitavat itse.

Max kertoi, että Suomessa olisi vielä viljelyalaa, jota voitaisiin ottaa käyttöön. Suomessa

on puhdas luonto ja viljan laatu hyvä. Suomalaiselle viljalle olisi kysyntää, mutta koska satorataso on kuitenkin Suomessa hieman pienempi verrattuna eurooppalaiseen, sen yksikkökustannukset ovat korkeammat.

Euroopan yhteinen maatalouspolitiikka CAP

Tästä päästiinkin kuulemaan muutama sana Euroopan yhteisestä maatalouspolitiikasta (CAP), josta juuri alkukesästä saatiin sovittua, millaiset sen raamit ovat seuraavan viiden vuoden aikana. Suuria muutoksia ei Suomen kannalta näyttäisi olevan tulossa. Uutta nyt hyväksytyssä CAP:ssa on ns. viherryttämisosio, joka tulee olemaan osa perusteita siihen, miten CAP-tukea jaetaan. Jatkossa viljelijän tulee viljellä vähintään kolmea eri kasvia kun tilakoko ylittää 50 hehtaaria, pohjoisempaan riittää kaksi eri kasvia.

Suomessa viherryttämisosio ei aiheuta merkittäviä ongelmia, onhan täällä sääolosuhteidenkin myötä totuttu siihen, että ei kannata laittaa kaikkia munia samaan koriin, vaan viljellään useampaa lajia. Todennäköisesti monella keskieurooppalaisella tilalla, jossa on totuttu viljelemään esim. pelkäästään maissia, viherryttämiselvoite aiheuttaa enemmän ongelmia kalustohankintojen myötä. Omalla tilallaan Maxilla on tänä vuonna ollut kasvamassa rapsia (sekä syys että kevätlajiketta), härkä-

papua ja kauraa, ensi vuonna suunnitelmassa on syysvehnää ja mallasohraa ja mahdollisesti öljykasveja.

CAP:n tukitaso tulee säilyttämään suunnilleen ennallaan, Suomi on tuensaajana suunnilleen keskikastissa. Seuraava iso kysymys tulee olemaan keskustelu kotimaisesta tuen tasosta ja kohdentamisesta.

Esitelmän päätteeksi yleisölä oli tilaisuus esittää kysymyksiä, joiden myötä kuultiin asiantuntevia vastauksia monesta asiasta, mm. satomäärien kehityksestä eri vuosina, vientimahdollisuuksista Venäjälle, geenimanipulaatiosta ja luomuruoosta, jonka osalta Max totesi, että suurin ero luomun ja tavallisen viljan välillä Suomessa on hinta, sillä suomalaisen tavallisenkin viljan tuottamisessa käytetään vain kohtuudella teollista lannoitetta ja torjunta-aineita verrattuna Keski-Euroopan tasoon.

Kiitoksena esityksestään annoimme klubiveli Maxille pussillisen ruisjauhoja, jonka osalta Max totesi, että nämä tulevat olemaan espanjalaissyntyiselle vaimolleen mieluinen tuliainen. Perinteiseen tapaan pidettiin sakolukuveikkaus, jossa sakolukua 159 lähimmäksi arvasivat Weijo Pitkänen 171, Veikko Hannula 147 ja Pekka Palander 177. Onnittelut voittajille.

Jari Karpakka

Klubi avasi kaikki ovensa

Klubin syyskausi alkoi voimallisesti. Ensin oli uutispuuro, josta kerrotaan toisaalla lehdessämme, ja sitten nämä, varsinaiset Klubin syyskauden 2013 avajaiset. Elokuun 15 päivänä Klubi oli avannut ovensa klubilaisten avecille ja ystäville tulla tutustumaan Klubiin, nauttimaan hyvästä seurasta, iltapalasta, musiikista ja rennosta yhdessäolosta. Rentoutta edusti myös Klubille epätavallinen pukukoodi, kevyt kesäpuku ilman solmiota. Kutsua oli noudattanut 140 vierasta. Monet paikallaolijoista olivat ensikertalaisia ja klubilaisten alenevaa polvea, jopa toisessa polvessa. Joukossa oli runsain mitoin uusia ystäviä niin kuin tarkoitus oli ollutkin.

■ ■ Viihdyttävästä musiikista vastasi klubiveljien Hannu Laine, saksofoni ja klarinetti, Pekka Heinikoski, basso, Lasse Nurmi, piano, Keijo Pösö, rummut, ja Timo Vierikko, kitara, muodostama Happy-Go-Lucky-yhtye, jonka ohjelmasta jokainen löysi jotain tuttua ja nostalgista, aina Mistystä Meditationiin.

Vieraat toivotti tervetulleiksi Klubin puheenjohtaja Johannes Koroma. Hän kertoi Klubin tavoitteista ja toimintamuodoista sekä selosti illan yhtenä tarkoituksena olevan myös hälventää mahdollisia vääriä olettamuksia Klubista jonkinlaisena suljettuna seurana. Tämän vuoksi kaikki muutoin vain jäsenille avoimet Klubin tilat olivat kaikkien

Elias Irolan pöytäseurana Marja-Liisa Mäkinen

vieraitten käytettävissä ja tutustuttavissa.

Ravintoloitsijamme Miia Makkonen henkilökuntineen oli loitnut oivallisen ja monipuolisen iltapalan vieläpä lähes asevelihintaan. Puheenvuorossaan Miia kertoi myös ravintolansa voivan tarjota palveluitaan jopa 170 hengen juhliä varten.

Uutta oli siis mahdollisuus tutustua Klubin kaikkiin tiloihin, alkaen Klubin yläkellarissa olevista saunatiloista ja erillisilmastoidusta oleskelutilasta, jossa saa tupakoida, Klubin kirjastoon sekä olohuoneeseen ja biljardisaliin. Erityisesti vieraat tuntuivat ihastelevan upeaa panelointia ja muutoinkin hienostunutta ilmapiiriä tupakointitilassa, jonka olivat miehittäneet suuria sikareitaan hellivät klubiveljet. Klubin kirjasto he-

rätti myös ansaitsemaansa huomiota kokoelmansa laajuuden ja laadun ansiosta. Kun moni vierasta oli nähnyt biljardia vain televisiosta, etenkin snooker-

Illan pöytäseureuita.

Illan orkesteri Happy Go Lucky.

pöydän suuri koko herätti huomiota. Kaiken kaikkiaan kierros Klubin kabineteissa ja tiloissa yleensä nosti arvostusta Klubia kohtaan.

Mitä ajatuksia Klubi muutoin oli herättänyt vierassa. Pianonsoitonopettaja Marja-Liisa Mäkinen piti hyvänä asiana, että Klubi oli vain miehille tarkoitettu herraklubi, tietenkin myös herrasmiesklubi. Niistä Klubin tapahtumista, mihin hän avecina oli osallistunut, Marja-Liisa arvosti suuresti Klubin kuoron konsertteja, sitäkin suuremmalla syyllä ja epäilemättä myös asiantuntemuksella, kun hän jo vanhempiensa perheessä oli elänyt hyvin lähellä kuoroelämää. Suppeasta Gallup-kyselystä kävi myös ilmi, että Klubi oli viimeisten 20 vuoden aikana muuttunut puolisoitten kannalta ratkaisevasti paremmaksi ja tullut monella tapaa avoimemmaksi. Klubin ohjelmasta kirjaillat olivat avecien erityisesti arvostamia tilaisuuksia, niin hyvin

silloin, kun illan kirja käsittelee poliittista tai muuta historiaa, kuin kulttuuria taikka yleensä vain kiinnostavaa kaunokirjallisuutta.

Illan tilaisuus oli kaiken kaikkiaan hyvä askel oikeaan suuntaan. Paikalla olleista henkilöistä tyytyväisyys siihen, tällaista tulee olla lisää. Erityinen ansio hienon tunnelman luomisessa oli illan musiikilla ja myös onnistuneella kattauksella.

Avajaisten noutopöydän antimina oli seuraavaa: Rapucaesarsalaattia, Cajunlohta, Parmankinkku-pastasalaattia, Perunasalaattia, Tzazikia, Talon tummaa ja vaaleaa leipää & kirnuvoja. Makeaan päätökseen oli kahvit ja mansikkakerma-täytekakku.

Teksti: Elias Irola
Kuvat: Veikko Hannula

43. Pohjolan Malja – lähipeli arvossaan

Klubin vuotuinen golfmestaruuskilpailu Pohjolan Malja pelattiin 27.8.2013 aurinkoisessa säässä. Kenttinä olivat perinteisesti Tali ja Master. Osallistujia A- ja B-sarjoissa oli yhteensä 110. Kaikkiin sarjoihin (A, B ja Veteraanit) saatiin uudet voittajat.

■ ■ Klubin mestariksi pelasi Tero Talkamo tuloksella 79 lyöntiä. Talin liukkailla griineillä veteraani-sarjalainen Tero pusi nuoret haastajansa, joiden pittemmät väylälyönnit Tero kuitenkin piteilläään.

A- sarjan Talissa voitti Mikko Muoniovaara tuloksella 34 pistettä, ja B- sarjan Jusa Laurila tuloksella 35 pistettä. Jusa

2013 Pohjolan Maljan voittajat vasemmalta Jusa Laurila, Tero Talkamo ja Mikko Muoniovaara

voitti myös veteraani-sarjan.

Klubilla ruokailun höynteeksi käytiin jälkipelejä niin

kuin golfiin kuuluukin. Eniten puhutti griinien nopeus. Talissa Stimp- luku oli 3,3 – 3,5 ja

Masterin Forestilla 2,8. Varsinkin Talin griinien liukkaudesta oltiin puolesta ja vastaan. Hyvin menestyneet pitivät niitä joskin hyvin nopeina, niin jyvät akanoista erottavina. Suuri enemmistö taas oli sitä mieltä, että klubipelaajille aivan liian liukkaita. Tuloksia katsoessa puttipelien vaikutusta pelaajien suorituksiin kyllä oli havaittavissa.

Mikä on Stimp- luku? Stimp- luku on griinin nopeuden mittaustapa, jonka 1935 silloinen Harvardin Golf Team'in kapteeni Edward S. Stimpson kehitti oltuaan seuraamassa U.S. Open- kilpailua, jossa voittotulos oli +11. Mm. Gene Sarazenin kevyet putit valuiivat griinin yli raffiin. Stimp- laite otettiin USGAn käyttöön 1937 ja on edelleen käytössä lähes kaikkialla. USGAn ja myös Suomen Golfliiton Stimp- arvot ovat: Hidas 1,4, keskinopea 2,0 ja nopea 2,6. US Open'in käyttämät arvot ovat hidas 2,0, keskinopea 2,6 ja nopea 3,2. Talin griinien nopeudet olisivat siis olleet nopeat Golfin Major-kilpailuissakin.

Toinen jälkipelieihde, josta keskusteltiin, oli osallistujamäärien lievä putoaminen. Vuosi vuodelta tuonne 40-vuotis-juhlakilpailuun asti määrät hieman kasvoivat, mutta ovat sen jälkeen pudonneet (v. 2010 150, v. 2011 136, v. 2012 129 ja tänä vuonna 110 kilpailijaa). Olisiko taas aika uudistua, tai ainakin pohtia, miten saada nuorem-

pia mukaan, kun vanhimmasta päästä osallistujakunta alkaa väistyä?

Perinteisen ”Pohjolan miehen” puheen piti kisan perustajajäsen ja Klubin kunniagolf-fari Seppo Soratie. Puheessaan Seppo pahoitteli POHJOLAN ottamaa uutta linjausta, että tästä eteenpäin POHJOLAN tuki kaikkeen golfiin liittyvään osoitetaan suoraan ja ainoastaan golfliitolle.

Kilpailun A- ja B- sarjojen voittajat Mikko ja Jusa pitivät kuitenkin perinteisen linjan, ja kierrättivät konjakilla nesteytettyjä voittopyttyjä salissa.

Klubin golfkilpailutoimikunta kiittää osallistujia hyvässä veljellisessä hengessä käydystä ottelusta ja sponsoreita arvokkaista ja arvostetuista palkinnoista.

Jusa

ASUJEN- JA ASUSTEIDEN PESULA
YLI 40 V. KOKEMUKSELLE

ASiantuntija - OSAAJA

AUTOLLE ASIAKASPAIKKA PIHASSA

**SUOMALAISEN KLUBIN
JÄSENILLE 20 % ALENNUS**

**EDUSTA MAINITAVA
PESUJA JÄTETTÄESSÄ**

Pohjoisesplanadi 37 sisäpiha
www.pyykkipoika.fi
P. 09 47800170

Hyviä rapuja ja reipasta laulua

Keskiviikkona 28 elokuuta 85 klubiveljeä seuralaisineen kokoontui Klubin gastronomisen kerhon järjestämään perinteiseen rapujuhlaan. Kesäinen sää suosi ja tunnelma oli heti alusta alkaen ylimmillään – kuten elokui- seen rapujuhlaan kuuluukin.

■ Rapujuhlan isäntä, klubin varapuheenjohtaja Jarmo Pekala toivotti juhlakansan tervetulleeksi ja nosti samalla maljan kesällä poismenneelle klubiveljelle Heikki Tavelalle. Heikkihän oli armoitettu rapuasiantuntija, joka heti ensimmäisestä saksesta pystyi sanomaan, olivatko ravut oikein vai väärin keitetty.

Puheen naisille ja rapuille piti Kari Tähtinen käyttäen tilaisuuteen loistavasti sopivaa Eino Leinon Pöytälaulua, josta naisille

Laulakaamme vihdoon nyt luomakunnan kukkaa,
naista, mi miestä ei heitä,
ei hukkaa,
ruusuja kasvaa ne rakkauden
vuoret,
olkohot vaimomme vanhat tai
nuoret.
Hurraa!
Eläköön rakas syntymämaa!

Ja sitten rapuille vastaavalla lyriikalla, mutta Kari Tähtisen sanoin

Antakaa sitten jo rapuille aikaa,
vaatimus veljein ja siskojen
raikaa!
Tuokaa nuo herkut pian
suitemme eteen,
tänään ei kurkkua kastella
veteen!
Hurraa!
Eläköön rakas syntymämaa!

Sitten siirryttiinkin illan päätteeseen. Aluksi nautittiin savua-
hvenkeittoa, joka muistitiedon
mukaan oli aikanaan professori
Erkki Salosen ideoima rapu-
ilan alkuruoka. Sen tarkoitukse-
na oli Salosen mukaan vuorata
vatsat vastaanottamaan ravut ja
oheisjuomat. Ja hyvin vuorasi.
Miia Makkosen mukaan ahven-
net olivat meriahvenia Vaasan
alueelta ja olivat olleet todella
suuria. Klubin keittiön laitteet
mahdollistavat nykyään kalojen
savustamisen omissa tiloissa.

Ahvenkeiton jälkeen sa-
puivat illan pääesiintyjät pöy-
tiin asiaankuuluvine tykötarpei-
neen. Rapuja oli sekä jokirapuja
että täplärapuja, jotka nykyisin
muodostavat valtaosan vuotui-
sesta rapusaalista. Jokavuoti-
seen tyylin keskusteltiin näiden
mahdollisista makueroista. Mie-
lipiteitä oli tietenkin kaksi: ma-
kueroja on tai ei ole. Kumpia-
kin kuitenkin pidettiin erittäin
hyvin keitettyinä. Yksimielisyys
toki vallitsi siitä, että täpläravut
ovat kovakuorisempia kuin jo-
kiravut.

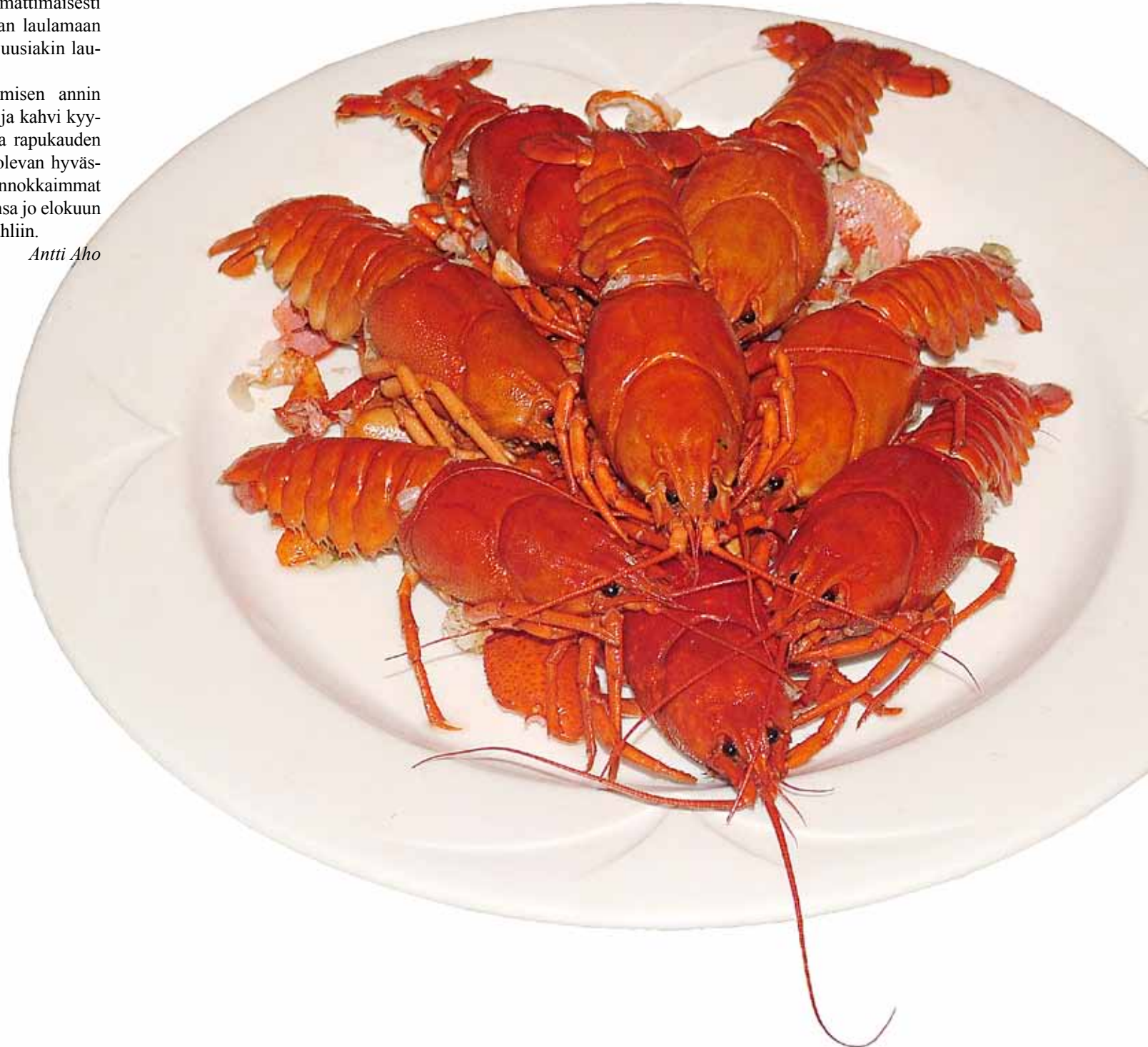
Illan snapsi- ja rapulaulut-
rubaduurina toimi klubiveli Ari

Talkamo, joka ammattimaisesti
johdatti juhlakansan laulamaan
niin vanhoja kuin uusiakin lau-
luja.

Illan gastronomisen annin
päätti omenatorttu ja kahvi kyy-
tipoikineen. Vaikka rapukauden
2013 todettiin olevan hyvässä
vauhdissa, niin innokkaimmat
suuntasivat katseensa jo elokuun
2014 klubin rapujuhliin.

Antti Aho

Mielipiteitä oli tietenkin kaksi: makueroja on tai ei ole. Kumpiakkin kuitenkin pidettiin erittäin hyvin keitettyinä. Yksimielisyys toki vallitsi siitä, että täpläravut ovat kovakuorisempia kuin jokiravut.

Pitkää elämää on haaste vakuuttamiselle

Lääketieteen, terveellisempien elämäntapojen ja vakaamman toimintaympäristön vuoksi elämme selvästi pidempään kuin ennen. Inhimillisen hyvän rinnalla kehitys on kuitenkin haasteellinen rahoitukselle. Palvelujen ohella erityisesti työeläkevakuutusta kohtaavat haasteet. Vakuutuksen keinoin voidaan löytää myös kestäviä ratkaisuja.

■ ■ Syksyn ensimmäisessä Klubi-illassa syyskuun alussa käsiteltiin pitkän iän ja korkean iän haasteita erityisesti vakuuttamiselle. Paneelissa, jonka veti tämän kirjoittaja, oli panelistien lisäksi paikalla 24 klubiveljeä.

Suomen Keskinäisen Lääkehinkovakuutusyhtiön toi-

mitusjohtaja, klubiveli Mika Mäkinen tarkasteli omassa puheenvuorossaan kuolevuuden ja elinajan odotteen kehitystä historian kulussa. Aiemmin on eletty pitkään, mutta se oli vain todella harvan etuoikeus.

Keski-ikä on yli kaksinker- taistunut viimeisen sadan vuo-

den aikana. Keski-ian nousuun vaikuttavat erityisesti ravinto, lääketiede, lapsikuolevuuden alentuminen sekä vakaammat yhteiskunnalliset olot.

-Tänä vuonna syntyvien lasten keski-ikä on noin 90 - 95 vuotta. Tytöistä ennusteiden mukaan viidennes elää yli

100-vuotikaiksi ja pojistakin joka kymmenes.

Mäkinen löysi paljon tekijöitä, jotka lisäävät elinikää. Lääketieteen ja terveydenhuollon kehitys, uudet kudossiirteet sekä geeniteknologian uudet mahdollisuudet vaikuttavat myönteisesti. Kielteisiä tekijöitä

Vanhuuseläkkeelle siirtyminen ei ainakaan vielä juuri näytä myöhentyneen. Moni epäilee, että ihmiset ovat lyhytnäköisiä tehdessään eläkepäätöstä, eivätkä ymmärrä joutuvansa viettämään eläkkeellä pitkän aikaa.

puolestaan ovat saasteet ja lihavuuden lisääntyminen.

Myös Eläketurvakeskuksen tutkimustoiminnasta vastaava johtaja Mikko Kautto käsitteli alkupuheenvuorossaan pitkän elämän haasteista.

-Eliniän pitenemiseen ja muihin eläkejärjestelmän taustatekijöihin kuuluu epävarmuutta. Hyvän eläkejärjestelmän puolestaan tulee ottaa epävarmuus huomioon.

Kansainvälisessä vertailussa Suomi on hyvin varautunut. Eliniän pitenemiseen on työeläkejärjestelmässä varauduttu 1980-luvun lopulta lähtien. Eläkeuudistuksissa on jaettu vastuuta työnantajien ja työntekijöiden, toisaalta maksajien ja eläkkeensaajien kesken.

-Eläkejärjestelmän – ja muun julkisen talouden – kannalta kysymys on siitä, että työn osuus elinkaarella nousee sopivassa suhteessa elinajan pidentymiseen.

Työssä jatkamista on kannustettu korkeammalla karttumalla 63 vuoden iästä eteenpäin. Vuonna 2010 käyttöön otettu elinaikakerroin estää sen, että elinajan piteneminen kasvattaisi eläkemenoja. Elinajan pidentyessä kuukausieläke alkaa matalammalta tasolta, jotta eläkettä voidaan maksaa pidempään. Kannustinkarttuma ja elinaikakerroin tuottavat työssä jatkajalle korkeampaa eläkettä. Molemmat jättävät ihmisille it-

selleen valinnanvapauden eläkkeelle siirtymisen ajankohdasta 63 ja 68 vuoden välillä.

Koska elinaikakertoimen vaikutus on vielä vähäinen ja uudistus tuore, Kauton mielestä on toistaiseksi epäselvää, miten nämä kannustimet toimivat. Vanhuuseläkkeelle siirtyminen ei ainakaan vielä juuri näytä myöhentyneen. Moni epäilee, että ihmiset ovat lyhytnäköisiä tehdessään eläkepäätöstä, eivätkä ymmärrä joutuvansa viettämään eläkkeellä pitkän aikaa. Pitkä eläkkeellä oloaika voi olla toimeentuloriski.

-Myöhempi eläkkeelle siirtyminen on tavoiteltavaa eläkejärjestelmän rahoituksen ja julkistalouden kestävyuden kannalta, mutta ennen kaikkea ihmisten eläkeaikaisen toimeentulon varmistamiseksi.

Johtaja Timo Silvola Finanssialan keskusliiton Uudet markkinat –yksiköstä käsitteli myös työeläkejärjestelmää. Vanhushuoltosuhteen muutokseen on varauduttu vain työeläkejärjestelmän kehittämisessä.

-Julkisen talouden osuus BKT:stä on jo nyt liian suuri (56%), minkä johdosta verotuksessa ei ole kiristämisen varaa. Julkisten palveluiden palvelulupaukset on määriteltävä uudelleen ja nykyistä tarkemmin.

Kansalaisten olisi Silvolan mielestä otettava enemmän vastuuta hyvinvointipalveluidensa täydentävästä rahoituksesta,

varsinkin elämän ehtopuolella.

-Monella on vanhuudessa mahdollisuuksia oman hyvinvoinnin vapaaehtoiseen täydentävään rahoitukseen muun muassa kertynyttä omaisuutta hyödyntämällä.

Keskustelu oli vilkasta, paljolti eläkepolitiikkaan ja –turvaan painottunutta. Eero Akaan-Penttilä kiinnitti huomiota riittävän tiedon saamiseen ja tiedon tarpeiden ominaisuuksiin. Myös ikääntyvien ihmisten vakuutustarjonnan puutteita ja kirjavuutta ihmeteltiin. Vakuutusyhtiöiden edustajat myönsivät arvostelun ja sanoivat, että aihetta uudelle ajattelulle on.

Teksti: Pekka Piispanen

Pitkä eläkkeellä oloaika voi olla toimeentuloriski.

TULIPUNARUUSUT-ILTA KLUBILLA

”Illoin luokse pienen kapakan, ratsuani juoksuun hoputan.”

Näin alkaa Usko Kempin kynästä syntynyt edelleenkin Suomen suosituin yhteislaulu, joka nytkin raikui Klubilla lähes satapäisen yleisön toimesta Illan toteuttajan taiteilijajäsenemme Eero Sinikanteleen ja hänen Ruusuritarit orkesterinsa johdolla.

■ ■ Illan isäntänä toiminut Usko Kempin vävy Lauri Palojärvi valotti alkuun Uskon elämäntyötä ja kertoi, miten Usko jo vuonna 1958 tutustui Suomi-Filmin merkeissä Eeroon, josta sittemmin tuli Uskon lukuisten ja erityisesti Lapin laulujen ainutlaatuinen tulkitsija. Tämä läheinen suhde leijui koko loistavan illan yllä.

Usko Kemppi, (1907-1994) ehti pitkän elämänsä aikana tehdä valtavan kulttuurityön eikä häntä turhaan ole kutsuttu suomalaisen viihteen renessanssihahmoksi. Sirkuksen taitovoi mistelija, ravintolamusikko (viulu), iskelmäsäveltäjä, sanoittaja, karikatyrismi, kapellimestari, elokuvakäsikirjoittaja, elokuvasäveltäjä, näytelmä- ja satukirjailija. Sanottiin, että ”muut tekevät mitä osaavat, Usko mitä tahtoo.

Yli 3000 omaa sävellystä ja sanoitusta, satoja sanoituksia muille, yli kaksikymmentä ko koillan elokuvan ja yli viisisataa lyhytfilmin käsikirjoitusta. Karikatyyrien määrä ei pysty edes

Eero Sinikannel Usko Kempin tunnelmissa. Kuva: Veikko Hannula

laskemaan. Uskomaton elämäntyö.

Tämän kaiken Eero Sinikanteel vyörytti illan aikana eteemme sanoin, kuvin ja sävelin. Jo pelkästään illan käsikirjoitus on sinänsä taideteos. Siihen liittyi olennaisesti väliajalla ravinto-

lamme loihtima Uskon lempiruokiin perustuva ja loistavasti toteutettu ateria: Laskisoosia (ravintolamme tapaan) ja perunaleivos asianmukaisten ruokajuomien kera. (Juomat eivät liity Uskoon, joka ei elässään voinut nauttia alkoholia.)

Uusikaupunki oli ja on edelleen Artjärvellä syntyneen Uskon koulu- ja siten kotikaupunki, mutta Helsingissä, jossa hän jo varhain sai kiinnityksen viulistiksi kuuluisassa Brondan kahvilassa, hän teki suurimman osan elämäntyöstään rintama-

vuosia lukuun ottamatta.

Gramofonivillityksestä 1920-luvun lopulla alkoi Uskon säveltäjä ura ja hänen ensimmäinen sävellyksensä oli Itämeri-valssi. Pian sen jälkeen syntivät ikivihreät Tulipunaruusut, Silmät tummat, Pusta poika ja

Surullinen kuu. Usko oli pian ensimmäisten joukossa perustamassa säveltäjien tekijänoikeusyhdistys Teostoa.

Illan lukuisten Uskon vähemmän tunnettujen laulujen, kuten Lentävän Hollantilaisen laulu, Lapsuuden pihapuu, Ilta kapakassa lisäksi illan ehdottomia kohokohtia olivat Uskon tulevalle vaimolleen Kirstille säveltämä Lennä mun lempeni laulu, G.Doprianskin sävellykseen talvisodan pahimpina päivinä kirjoitettu Elämää juoksuhaudoissa sekä täysin yllättävä Rion yö.

Lopuksi ja monen mielestä illan ehkä sykkähtyttävin jakso eli Uskon Lapin laulut, joiden tulkitsijaksi Eero hieman vahingossa tuli päästessään paikkaamaan tunnetun trumpettistin Lauri Ojalan keikkaa jossain Lapissa. Usko oli jo aiemmin syvästi kiintynyt Lappiin monien patikkaretkien seurauksena. Hän kirjoitti monia kauniita lauluja, joista Ingan laulu oli hänen sydäntään lähinnä. Se sekä Kilpisjärven mahtava Saana olivat varmaan Lappi-potpurin tunteikkaimmat hetket.

Vietimme ainutlaatuisen hauskan, maukkaan ja tunteellisen illan klubiveljien ja avecien kesken. Siitä lämmin kiitos sekä Eerolle että Laurille.

Timo Kivi-Koskinen

Grilli kuumana aussie -tyyliin

Aussie BBQ grillaajat, kuva Jussi Vartiainen

Klubin gastronominen kerho vietti 36 miehen voimin 10.9. reipashenkisen aussie -tyylisen grillauspäivän hyvään vallitessa Poliisien majalla Lauttasaaressa. Teeman ”isänä” ja pääorganisaattorina oli Australiassa aikoinaan pitkään kaupallisena sihteerinä toiminut ja suuri aussifani Jussi Vartiainen, apunaan ja tukenaan työryhmä, jossa oli mukana myös Australiassa vaikuttanut Heikki Rautvuori sekä kerhomme puheenjohtajan Jorma Hämäläisen kera Tuomas Jääskeläinen, Henkka Lönnberg, Harri Mönkkönen, Juha Pennanen, Jouni Päivölä, Lasse Ruuskanen ja Hannu Vaahtio.

Jussi ehdotti aussiteemaa ohjelmaan jo viime talvena, ja kevät oli uutteraa ideoinnin aikaa. Reseptivaihtoehtoja oli paljon, onhan aussilainen keittiö monipuolinen, alkaen kengurupihveistä ja emusta, mutta

työryhmä päättyi lopulta australialaiseen naudalihaan ja lampaaseen. Keväällä ja kesällä työryhmä oli tehnyt taustalla huomattavasti erilaisia valmisteluja. Raaka-aineet ja tarvikkeet oli saatu ja hyvissä ajoin

Ruokailua digeridoon säestyksellä, kuva Jari Karpakka

Veljet vatsa täynnä, kuva Kari Muukkonen

noudettu yhteistyökumppaneilta ja kuljetettu tapahtumapaikalle. Paikan päällä Jussi jakoi sitten joukot valmisteleviin työryhmiin (grillaus, kattaukset, tarjoilut, somelier etc)

Tilaisuus alkoi puolelta päivin saunomisella ja alkupalamakkaroilla, jossa saunaoluenä oli tietenkin Hartwallin toimittamaa Fostersia. Varsinainen BBQ grillaus alkoi kello 15 tienoilla hulpean komealla Beefeater grillillä, jonka Kaasuvalo Oy oli ystävällisesti lainannut tapahtumaa varten. Jouni ja Henkka toimivat grillimestareina laittaen ensin alkupalana grillattua Heinon Tukun lampaan entrecotea ja Wotkinsin lammasmakkaroita.

Niistä ulkona nautiskellen kuuntelimme Suomi-Australia-yhdistysten Liiton toiminnanjohtajan Paula Vasaman esitystä Australiasta ja nostimme saloon Australian lipun.

Varsinainen pihvi olikin siten muhkean kokoinen, Dencon Foodsin suoraan ”down under”-maasta toimittama herkku, jota Jouni ja Henkka alkoivat grillaamaan muun seurueen siirtessä sisätiloihin aussiehenkisesti koristeltuun saliin ja pitkään pöytään. Pihvit ja tykötarpeet tarjottiin pöytiin, samalla kun kuuntelimme Robin DeWanin taituroimana perinteisen aboriginaalisoitimen didgeridoon musiikillista pörinää. Pihvit

huuhdottiin alas Treasury Wine Estates Finlandin Penfolds viineillä (Hyland Adelaide Chardonnay ja Hyland Adelaide Shiraz) ja kuunneltiin australialaisia sävelmiä, joista tietenkin lauloimme yhdessä kajauttaen Waltzing Matildan.

Lipunlaskun jälkeen osa meistä siirtyi vatsa pullollaan ulos nauttimaan kauniista kesäillasta ja sikarintuoksusta, ja vieläpä suuri joukko veljiä intoutui vielä kertaalleen saunomaan ja ihailemaan upeaa auringonlaskua. Jälleen yksi hieno kerhon tapahtuma muistona, kiitos järjestäjille.

Jari Karpakka

Pääjohtaja Erkki Liikanen Suomen Pankissa vierailevalle Klubille

Ei yksi kriisi, vaan monta rinnakkain

Klubilaiset kuuntelemassa pääjohtaja Erkki Liikasen talouspoliittista katsausta.

- Valtion velkakriisi ei suinkaan ole ohi, vaikka pankkikriisi ei enää ole ongelmakentän keskiössä, muotoili pääjohtaja Erkki Liikanen puhuessaan vieraileville klubilaisille Suomen Pankissa 10.9. - Suomen talouden ongelmat ovat rakenteellisia, ne eivät johdu globaalista finanssikriisistä. Ongelmia ovat elektroniikkateollisuuden ja paperiteollisuuden romahdus ja väestön ikääntyminen.

■ ■ - Kansainvälisen kriisin tekijöitä ovat noudatettu kevyt rahapolitiikka, ongelmalliset asuntomarkkinat sekä eurojärjestelmän pulmalliset erityispiirteet. Pankkien epäonnistumisen syytä ovat ongelmauotot, huonot investoinnit, epävakaa velkarahoitus, riittämätön pääoma ja huonosti harkitut yritysostot.

- Kriisin korjaustoimet, yhteinen makrovakauseräpolitiikka ja yhdenmukaiset maksuvalmiusstandardit, tukevat Suomen rahoitusjärjestelmän vakautta, Liikanen arvioi. - Meillä ollaan hyvällä tiellä. Syytä onkin: Suomi on menettänyt markkinaosuuksia toiseksi eniten (eniten menettänyt Britannia). Elektroniikka- ja paperiteollisuuden romahdus eivät johdu finanssikriisistä, eikä niiden tilanne suinkaan kohennu finanssikriisin poistuessa. Työmarkkinoiden on ratkaistava se, mitä tehdään, kun yksikkötyökustannukset nousevat kilpailijamaita enemmän.

- Miksi taluskriisit toistuvat? haluttiin tietää. - Syytä on kaksi, Liikanen tiivistä. Ignorance and arrogance. Ei ole opittu kokemuksista ja uskotaan, että

on opittu, että osataan toimia paremmin kuin ennen.

Klubin lehti ei ole päivälehti. Paljon on tapahtunut, tehty, luettu ja kirjoitettu ennen kuin tämä kirjoitus on lukijoiden nähtävillä. Näin meille kerrottiin, sikäli kuin ymmärsin kuulemaani, 10.9.

Nevanlinnasta Holkeriin

Toinen Suomen Pankin historian kirjoittajista, tohtori Juha Tarkka, oli valinnut esitelmänsä aiheeksi neljä kokoomusvaikuttajaa pankin historiassa; ei niin, että hän olisi arvellut puhuvansa näiden puoluetovereille, vaan ylimalkaan historiasta harrastuneille tutuista henkilöistä.

Vuonna 1811 perustettu Suomen Pankki, yksi maailman vanhimpia valtionpankkeja, us-

Klubin puheenjohtaja vastaanottaa lahjakirjan pääjohtajalta.

kottiin 1868 "valtiopäivien taakalle ja hoitoon", sen jälkeen kun valtiopäiväelämä oli alkanut puolivuosisataisen horroksen jälkeen. Vähitellen syntyi myös jännite pankin suvereniteetin ja valtiopäivien käskyvallan välille. Se on tuntunut meidän päiviimme asti ja tuntuu yhä, nyt kun olemme osa Euroopan pankkijärjestelmää.

- Pankkivaltuustoa johtivat yleensä Helsingin yliopiston professorit 1860-luvulta 1930-luvulle, Tarkka totesi. [Eduskuntatyö ei vielä vaatinut miestensä ja naistensa kokonaan, moni yliopistonopettaja pystyi yhdistämään tieteellisen ja valtiollisen uran, edes jotenkuten. Latojan huomautus.]

Varsinaisia finanssi- ja rahapolitiikkoja nämä puoluemiehet eivät olleet. E.G. Palmén oli

pankkivaltuusmiesten puheenjohtaja itsenäistymisen aikaan, varapuheenjohtaja 1917 - 18, jolloin sosiaalidemokraattien vaalivoiton jälkeen puheenjohtajana oli heidän edustajansa tilastotieteen dosentti Edvard Gylling. Palmén ja K.J. Ståhlberg tulivat kokouksiin vielä keväällä 1918 punaisessa Helsingissä, kunnes havaitsivat vaikutusmahdollisuutensa olemattomiksi. [Tarkka tiesi, että ystävien kesken EGP ei ollut Ernst vaan Äkä. Olikin niin, että kun uuden eduskunnan ensimmäisiksi puhemiehiksi valittiin kolme aatelismiestä, Svinhufvud (nuors.), af Ursin (sd) ja Palmén (vanhas.), lehdet iloitsivat, että valituiksi tulivat Sikopää, Sekopää ja Äkäpää. Latoja.]

Palménin ajan ongelmia oli pankin virkakieli. Se vaihtui

suomeksi 1908. Iso ongelma oli markan irrottaminen suurta inflaatiota maailmansodan vuosina kärsivästä ruplasta. EGP ja K.J. Ståhlberg olivat venäläisten kanssa sopimassa ratkaisua, jolla markka osittain itsenäistyi ruplasta, emämaalle myönnettävien valtiolainojen hinnalla. Toki Suomen markan sodanaikaisista inflaatiotakin sopii luonnehtia romahdukseksi.

Ernst Nevanlinna, senaattorina, valtiopäivämiehenä ja finanssiopin professorina parhaiten tunnettu, oli pankkivaltuusmies 1919 - 32 ja puheenjohtaja 25 - 32. Uransa alkuvaiheissa hän edusti vanhasuomalaisten sosiaalireformatorista suuntaa, Saksan ns. kateederisocialismista vaikutteita saaneena, ja sopeutui hyvin yhteistyöhön nuoruus-suomalaisen Risto Rytin kanssa. Hänen aikaansa osuivat kultakantaratkaisu, valuuttakurssin valinta ja pulaläike. Uran loppua kohti sosiaalireformistista kypsi markkinatalousmies.

Kokoomuksen korpivaellus hallituksen ulkopuolella alkoi vasemmiston voittovaaleista 1966. Puolueen rooli Suomen Pankin valvonnassa kuitenkin korostui, totesi Juha Tarkka. Päiviö Hetemäki, Suomen työnantajain keskusliiton toimitusjohtaja 1962 - 1971, oli Suomen Pankin johtokunnassa 1971 - 78. Oltuaan aikoinaan Honkaliiton miehiä hänestä tuli yksi harvoja kokoomuslaisia, joita Kekkonen kuunteli. Hänen aikaansa osui

**Pankin kokoelma alkaa kultakaudesta.
Perusteos on Galle-Kallelan Aino-
triptyykin varhaisversio, Pariisissa tehty.**

UKK-sopimus, kallis, inflatorinen työmarkkinasopimus, joka yhteiskuntarauhan vuoksi oli pakko saada aikaan, ja Metallin lakko, joka oli koetinkivi sille, joko Suomessa olisi vallankumoukseen valmis tilanne. Kun Suomen-syöjä suurlähettiläs Beljakov saatiin pois Suomesta, Hetemäellä oli sormensa pelissä. Pankissa Hetemäelle kuuluivat hallinto- ja henkilöstöasiat; hän toi pankkiin luottamusjärjestelmän.

Harri Holkeri oli Kokoomuksen puheenjohtaja 1971-79, pääministeri 1987-1991, pankkivaltuuston puheenjohtaja 1971-78, Suomen Pankin johtokunnan jäsen 1979-1997. Hän kehitti pankin sisäistä hallintoa, aloitti muun muassa pankin oman budjetoinnin (!), puolusti pankin itsenäisyyttä suhteessa eduskuntaan. Hän oli luotettava tuki pääjohtaja Mauno Koivistolle. [Holkeri oli yksi kolmesta suomalaisesta, joilla oli oikeus korkeaan brittiläiseen kunniamerkkiin liittyvään Sir-etuliitteeseen: Sir Henrik Ramsay, Sir Risto Ryti, Sir Harri Holkeri. Latojan huom.]

Galleria, joka harvoin nähdään

Taiteenkerääjäksi Suomen Pankki ryhtyi melko myöhään. Pääportaikkoon Juho Rissanen tarjoutui 1920-luvulla tekemään ja sai tehdä suuret lasimaalaukset, jotka kuvaavat maan elinkeinoja - kuinkas muuten, sama

teema ilmeni kansallisen optimismin varassa nuorta tasavaltaa taiteen keinoin rakennettaessa muuallakin, mm. eduskunnassa - ja vastaavan ilmiön tapaa vaikkapa Baltian nuorten tasavaltojen taiteessa. Rissanen kuvasi elonleikkua, tukinuittoa, silakkamarkkinoita. Asian tuntijat huomauttivat, ettei tulleja voi uittaa paljain jaloin, pitää olla saappaat. Pankkimiehet tahtoivat naiselle kauniimmat kasvot. Taiteilija ymmärsi rahan. Saatiin saappaat ja ehostus.

Lennart Segerstråle toteutti portaikon sivuseinille kaksi freskoa. Hän aloitti 1930-luvulla ja sai työn valmiiksi sodan synkkinä loppuvuosina. Optimistisesta ohjelmastaan "Suomi herää" - "Suomi rakentaa" hän ei luopunut, mutta sodan varjot näkyvät kuvassa. Kumean tautan antaa tieto, että toisen kuvan vasemmassa laidassa seisoo taiteilijan avustaja, hänen poikansa, joka sitten kaatui sodassa.

Rissanen ja Segerstrålen teokset eivät kyllä soinnu yhteen. Mutta ne ovat kerrostumia Suomen taiteen historiassa.

Puunjalostus on saanut monta taiteellista monumenttia. Lienevätkö puhelimet yhtäkään?

Pankin kokoelma alkaa kultakaudesta. Perusteos on Galle-Kallelan Aino-triptyykin varhaisversio, Pariisissa tehty. Se oli kulkeillaan Kööpenhaminassa ja ostettiin pois. (Tauno Angervo halusi ostaa sen Pohjolaan, Sakari Tuomioja sanoi,

että myy se meille.) Ateneumis- sa on versio, johon mestari oli tyytyväinen. Vaikuttaa siltä, että yksi ja toinen kultakauden teos on tullut pankkiin jonkin pelastusoperaation kautta.

On Werner Holmbergia ynnä muuta. Myöhemmistä muun muassa Unto Koistista, Aimo Kanervaa. Eliel Saarisen seteleihin ikuistama naishahmo on saanut muotokuvansa öljymaalukseen. Eva Anttilan suuri kuvakudos - niin ikään elinkeinojen ja yhteiskuntaelämän kehitystä kuvaava - on vuodelta 1952. Tapio Wirkkalan suuri Eteläpohjalainen jokimaisema samalta vuodelta on kuulemma ensimmäinen julkiiseen tilaan tilattu abstrakti teos. Se on sahattu ja liimattu lentokonevanerista.

Pankin omistuksessa on 1 200 teosta. Kokoelma karttuu yhdellä - kahdella työllä vuosittain. Suomen taidehistoria ei siis pankin näkökulmasta ole päättynyt.

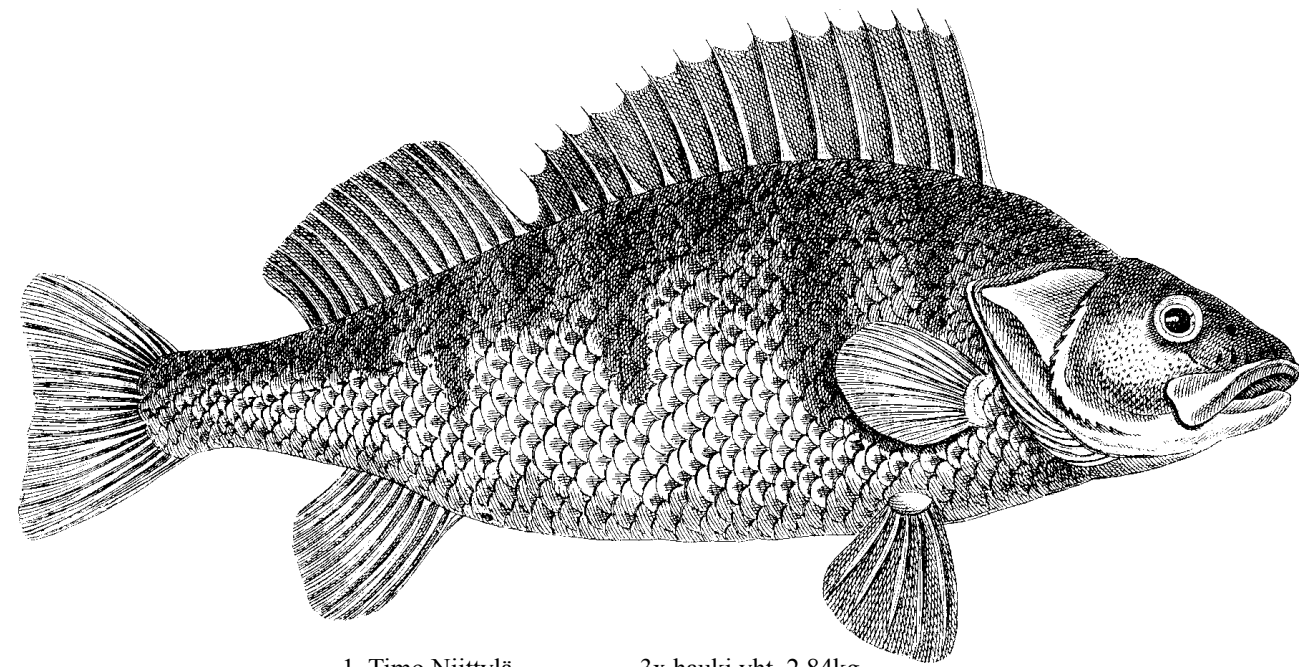
[Toimiessani Helsingin kulttuurijohtajana virastopäällikkökollegani kaupungininsinööri Reijo Korhonen tapasi kiusoitella minua: "Taide on logistinen ongelma. Sitä tulee koko ajan lisää eikä entisestä pääse eroon." Olisiko talouden kriisi käännettävissä logistiseksi ongelmaksi? Sanokaa te, jotka asiasta ymmärrätte.]

*Yrjö Larmola
Kuvat: Jarmo Heinonen*

Heittokalastusretki Sipoon saaristossa

Heittokalastusretki Sipoon saaristossa, 10 osallistujaa. Kuva Ensio Mäntylä

1. Timo Niittyttä	3x hauki yht. 2,84kg
2. Antti Koskimäki	1x hauki 1,35kg
3. Jusa Laurila	1x hauki 1.3kg
4. Pentti Mälkki	1x ahven 0,33kg

UUSIEN JÄSENTEN VASTAANOTTO

Lähemmäs seitsemänkymmentä pääosin kuluvan vuoden aikana Klubin jäseneksi hyväksyttyä klubiveljeä oli ottanut vaarin Klubin johtokunnan kutsusta ja osallistunut uusien jäsenten vastaanottotilaisuuteen.

■ Uudet jäsenet saivat Klubin puheenjohtaja Johannes Koroman johdolla kattavan katsauksen Klubin historiasta ja ennen muuta nykyisestä toiminnasta. Klubilla on kunniakaat perinteet. Onhan moni merkittävä suomalaisen kulttuurin, sivistyksen ja elinkeinoelämän instituutio saanut alkunsa Klubin piirissä ja klubiveljien toimesta. Puheenjohtaja Koroma totesi tähän liittyen, että Klubi ei unohda historiaansa, mutta perinteitä sovelletaan aina aikaan sopivalta tavalla. Klubitoiminnan lähtökohdista ja olemuksesta puheenjohtaja muistutti, että Klubin laaja toiminta ja tapahtumat ovat klubiveljien vapaaehtoisen työn tuloksia. Hän toivoikin, että myös uudet klubiveljet osallistuisivat aktiivisesti toiminnan kehittämiseen.

Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi. Tämä näkyi ja kuuluu myös tässä tilaisuudessa, kun sekä Klubin puhallinorkesteri että kuoro kävivät esittäytymässä uusille jäsenille.

Musiikkisessiota seurasi Klubin varsinaisen toiminnan esittely. Ohjelmatoimikunnan puheenjohtaja Olli Alho, har-

Uudet jäsenet tutustumassa klubiravintolan antimisiin.

rastustoimikunnan puheenjohtaja Jussi Papinniemi, kulttuuritoimikunnan puheenjohtaja Henrik Lamberg, viestintätoimikunnan puheenjohtaja Ari Huovinen ja taloustoimikunnan puheenjohtaja Jarmo Pekkala kävivät vuorollaan läpi toimikuntansa piiriin kuuluvia asioita. Jälleen kerran saatiin todeta, että Klubin toimintojen kirjo on hyvin laaja ja monipuolinen. Tulevaisuuden kannalta oli rauhoittavaa kuulla, että myös Klubin talous on varsin vakaassa kunnossa.

Klubitoiminnan monipuolisuus tuli esille erityisesti ohjelmatoimikunnan ja harrastus-

Uudet jäsenet Ilkka Juva ja Tatu Henriksson.

toimikunnan piiriin kuuluvia aktiviteetteja esiteltäessä. Ti-

laisuuksien määrä on kasvanut vauhdilla. Uusia harrastuspiirejä on myös syntynyt. Ohjelmatoimikunnan puheenjohtaja

Olli Alho ei ryhtynyt arvioimaan tilaisuuksien sisältöä ja laatua. Sen sijaan hän tarjosi uusille klubiveljille ohjeeksi satoja vuosia vanhan englantilaisen sanonnan: ”The proof of the pudding is in the eating!”. ”Vapaasti” illan teemaan soveltuen suomennettuna: ”Jos haluat testata ohjelmatarjontaaamme, osallistu!”.

Viestintätoimikunnan puheenjohtaja Ari Huovinen muistutti, että Klubi on ollut monessa asiassa aikaansa edellä. Esimerkiksi Klubin ensimmäiset kotisivut julkaistiin jo vuonna 1991, mikä oli tuohon aikaan varsin harvinaista. Ari Huovinen kävi läpi Klubin tiedotuskanavat – viikko- ja kuukausikirjeet, Klubilehden sekä syksyn alussa uuden ilmeen saaneet Klubin kotisivut (www.klubi.fi).

Kyselin tilaisuuden päätteeksi kahdelta uudelta klubiveljeltä, miksi he halusivat liittyä Klubiin ja mitä he odottavat Klubin jäsenyydeltä. Asianajaja, varatuomari Tatu Henrikssonille ja viestintäjohtaja, lehdistöneuvos Ilkka Juvalle Klubi oli entuudestaan hyvinkin tuttu. Klubin jäsenkunnassa on molemmilla useita ystäviä ja työn kautta tutuksi tulleita henkilöitä. Tatum kohdalla jäsenyys oli omien sanojensa mukaan ”pitkä projekti”. Hän odottaa tutustuvansa Klubissa uusiin, mielenkiintoisiin ihmisiin. Tärkein motiivi tulla mukaan,

oli kuitenkin Klubin toiminta. Erityisesti maanpuolustus- ja ammutaharrastuksiin liittyvät aktiviteetit kiinnostavat Tatuja. Hän näkee myös, että Klubin toiminnassa on runsaasti sellaisia tilaisuuksia, jotka kiinnostavat häntä myös ammatillisesti juristina.

Ilkka Juvan ensimmäiset kokemukset Klubista kokous- ja tapaamispaikkana ovat jo vuosikymmenien takaa. Nyt eläkeiän lähestyessä hän näkee Klubin laaja-alaisesti Suomen ja maailman menoa tarkastelevana keskusteluforumina. Historiaillat, kansainvälisen ja talouspolitiikan illat, kirjailijat jne. kiinnostavat Ilkkaa kovasti. Hän on myös ajatellut ryhtyvänsä juuri tilaisuuksiin osallistumisen osalta aktiiviseksi Klubin jäseneksi, pelkkä jäsenyys ei riitä.

Muutenkin tuntui siltä, että Klubin sisältö ja toiminta oli monen uuden jäsenen pontimena jäsenhakemusta jätettäessä. Se on hyvä merkki Klubin kannalta laajemminkin.

Niin, olihan uusien jäsenten tilaisuudessa vielä yksi esiintyjä, joka on syytä mainita. Ravintoloitsijamme Miia Makkonen nimittäin kertoi klubiravintolan ja –tilojen käytöstä sekä toivotti uudet klubiveljet tervetulleeksi myös nauttimaan ravintolan palveluista.

Kalevi Suortti
Kuvat Veikko Hannula

Porvarivaikuttajia punamullan Suomessa

Kuvassa etualalla panelistit Pekka Tarkka, Jukka Koivisto ja Jyrki Vesikansa.

Päiviö Hetemäki, Niilo Honkala, Max Jakobson, Tuure Junnila. Heti ei tule mieleen näille neljälle miehelle yhteistä nimittäjää. Porvarillisia vaikuttajia? Eteviä takapiruja? Lahjakkaita kirjoittajia? Kyllä, mutta oliko Jakobson porvari, eikä hän ollut puolueiden ulkopuolella? Ei hän ainakaan vasemmistolainen ollut.

■ ■ Heistä on kaikista kirjoitettu tuoreet elämäkerrat. Klubbiveli, lehdistöneuvos Jyrki

Vesikansa oli koonnut elämäkertakirjailijat, tohtorit Jukka Koiviston, Jyrki Jokisen, Jukka Tarkan ja Petri Nummivuoren syksyn ensimmäiseen historianiltaan 12.9. Salintäysi kuulijoita seurasi keskustelua neljästä porvarivaikuttajasta.

Ei-sosialisti vai ei-ei-sosialisti

- Porvarin nimitystä käytettiin varuskellen sodanjälkeisenä pitkän punamullan kautena, Vesikansa totesi. Syntyi jopa

kömpelö nimitys ei-sosialisti, kiellon kautta vastustajan merkitystä tähdentävä luonnehdinta. - Junnila joka tapauksessa tunnustautui oikeistolaiseksi, ja hänen Kokoomuksensa oppi oli konservatismi, Nummivuori todisti. - Kaikilla näillä neljällä oli vahva talonpoikainen tausta, Junnilan kotitalo oli ollut samalla huvilla viisisataa vuotta. Junnilan isä oli lukeutunut nuorsuomalaisiin, käydessään koulua Vammalan lyseossa, joka oli nuorsuomalaisuuden saareke

vanhasuomalaisessa maatalousympäristössä.

Kokoomuksen johtajien, Arvi Ahmavaaran ja Arvo Salmisen, kanssa Junnila astui yhtä jalkaa vielä 1950-luvulla. Itse asiassa rouva Kaija Junnila, kielitieteen professorin Heikki Ojansuun tytär, isänsä tavoin kiivas AKS:läinen, moitti miestänsä löysäksi patkuliksi. [Patkuli oli sotien välikaudella liberaalien edistyspuoluealaisten pilkkanimi, se lainattiin Suuren pohjan sodan ajan liivinmaalaiselta poliittiselta seikkailijalta Joh. Reinh. Patkulilta. Latoja.] ”Siinä missä Sylvi tyyntytteli Urhoa, minä yllytin Tuurea”, kiltti rouva muisteli myöhemmin. Eriseuraiseksi Junnila joutui varsinaisesti vasta kun nuorten kokoomuslaisten Remonttiryhmä 1970-luvun alussa kävi ajamaan Neuvostoliiton-suhteiden revideerausta. Poliittinen kulttuuri heitti volttia. Kekkonen leimasi julkisesti ulkopoliittisesti vahingolliseksi Junnilan ja Georg C. Ehrnroothin. [Oli muitakin, joita oikeaoppiset kaivat kuin tautisia: Kullervo Rainio, Kauko Kare...]

Junnila tuli politiikkaan ulkopuolelta, ei nuorisoliikkeen kautta. Hänet nimitettiin 38-vuotiaana KOP:n johtokunnan jäseneksi ja pian Kokoomuspuolueen taloudenhoitajaksi ja sitten valittiin eduskuntaan 41-vuotiaana 1951.

Sota vaikutti kaikkiin sen kokeneisiin

Keskustelussa tuli väliheitto: Miten sotakokemukset yhdistivät näitä neljää? Hetemäki ja Honkala lähtivät vänrikkeinä talvisotaan ja palasivat jatkosodasta pataljoonaa komentaneina, Honkala majurina, Hetemäki kapteenina, harvinainen ura. Junnila toimi siviilitehtävissä, virkamiehenä, Jakobson palveli tykistössä mutta ei joutunut taistelutehtäviin.

- Niilo Honkala ei ollut julkisuuden henkilö samassa määrin kuin muut tässä esitellyt vaikuttajat, Jokinen totesi. Koulutukseltaan kielten maisterina hän toimi kunnallisissa ja järjestötehtävissä, kunnes joutui Talvisotaan 33-vuotiaana vänrikkinä. Aluksi valistusupseeriksi komennettuna - akateemisista upseereista oli pulaa! - hän ei pitänyt tehtävästään ja sotikin sitten pääosan sodista taistelevissa joukoissa. Pataljoonan komentajaksi hän joutui ensi kerran kapteenina sodan hyökkäysvaiheessa lokakuussa 1941. Toimittuaan välillä rykmentin esikuntapäällikkönä hän sai uudelleen komennuksen pataljoonan komentajaksi vuonna 1943 ja koki tässä tehtävässä sekä asematavaiheen että vetäytymisen.

Suomen eheytyminen talvisodan kuukausiksi on myyttiset mittasuhteet saanut asia. Yhte-

näisyyden taustana oli onnistunut hallituspolitiikka lamavuosien jälkeen, mutta ennen kaikkea yhteiseksi koettu kansallinen oikeudenloukkaus, Stalinin terrorihyökkäys. Myös kommunistit lähtivät Talvisotaan Suomen armeijassa. Vähemmän keskusteltu, mutta muun muassa Klubin historianiltoissa huomiota saanut kysymys on se, mikä merkitys lähimpien sodanjälkeisten vuosikymmenien yhteishengelle oli sillä, että nuori reservin upseeristo ja aliupseeristo, ylioppilaat ja kansakoulunopettajat, elivät jatkosodan vuosikaudet samoissa teltoissa teollisuus-, maatalous- ja metsätyöväestä rekrytoitujen miehistön kanssa. Tämä kokemus näkyi.

(Vaino Linnan antama upseerikuva on vain osatotuus, erään työmiestaustaisen aliupseerin, vaikka kuinka lahjakkaan kirjailijan, näkökulma.)

Venäläisillä ei ollut telttoja. Eikä Suomi-konepistoolia.

Niilo Honkala nousi eduskuntaan tuttuun aseveljien (ja heidän perheidensä) äänillä 1945. Kokoomuksen puolesihteeriksi hänet kutsuttiin 1946, ja hän hoiti tehtävää vuosikymmenen, kansanedustajan työn rinnalla.

Esikuntapäällikkö ja pataljoonankomentaja oli oppinut organisoimaan. Tasavallan alkuvuosikymmenien puolueet olivat olleet enemmän aateyh-

EVA-Jakobson vakuutti syvimpänä suomettumiskautena, että keskitetylle talousjärjestelmälle on vaihtoehtoja. Kun koko media häntä vastusti, tämä takasi, että hänen ajatuksensa saivat julkisuutta.

teisöjä ja määräaikaista vaaliorganisaatioita kuin kiinteitä valtioelämän elimiä. Honkala, vaikka kiersi kenttää ja kirjoitti puheita ja artikkeleita kuten toimenkuvaan kuului, ei ollut samalla tavoin itseään näkyvisissä pitävä kuin naapuripuolueiden kollegansa Arvo Korsimo ja Väinö Leskinen. Kokoomuksen järjestöorganisaation Honkala loi yhdessä kakkosensa järjestösihteeri Onni Rantalan kanssa.

Aseveljet ymmärsivät toisiaan puoluerajojen yli

- Saarijärvellä 1913 syntyneelle Päiviö Hetemäelle sotavuodet loivat aseveliyhteyden, joka säilyi elämän ajan, vahvasti Jukka Koivisto puolestaan. Hetemäki tuli eduskuntaan samoissa vuoden 1945 vaaleissa kuin Honkala, kun Paasikivi oli, myöhemmin iskusanaksi muodostuneen luonnehdintansa mukaan, vaatinut ”uusien kasvojen” sodassa rasittuneiden tilalle. Hetemäki teki pitkän uran työmarkkinajärjestöissä. Työntekijäjärjestöille hänestä tuli tuttu ja arvostettu vastapuoli ja neuvottelukumppani. (Tulipa illan keskustelussa esille sellainenkin tieto, että kun partiomies Niilo Hämäläinen, myöhempi SAK:n puheenjohtaja, jatkosodan aikana jo oli vihollisen tähtäimessä, tilanteen selvitti metsänlaidasta tullut laukaus ja esittäytymään käveli kapteeni Päiviö Hetemäki.)

Vuoden 1956 presidentinvaaleissa Hetemäki oli Ko-

koomuksen ehdokkaan Sakari Tuomiojan tukimies. Ns. yöpakkashallituksessa hän oli valtiovarainministeri. Hän arvosteli sitä, ettei presidentti tukenut hallitusta, samoin hän kritikoiti presidentin roolia nootikkriisissä. Työmarkkinapolitiikan hallinta oli vaikeata, kun sos.dem. puolue oli hajalla, kommunistit vahvoilla, työntekijäkeskusjärjestöjä oli kaksi, SAK ja SAJ. Päästiin kuitenkin tulopoliittisten kokonaisratkaisujen aika-kauteen, Liinamaa I ja Liinamaa II. Mauno Koivisto kertoo muistelmissaan, miten hän pääministerinä ärtyi, kun Hetemäki ja Hämäläinen kertoivat hänelle, miten hallituksen oli toimittava.

Journalistista huippudiplomaatiksi

Journalistista ja diplomaatista Max Jakobsonista tuli työmarkkinamies, kun hänet yllättäen kutsuttiin Elinkeinoelämän valtuuskunnan EVA:n ensimmäiseksi toimitusjohtajaksi. [Herrojen Eeva! keksi ensimmäisenä Arvo Salo, Aleksis Kivensä lukevat.] - Mutta Jakobson tässä tehtävässä syrji Kokoomusta, jonka vaikutusvalta oli vähäinen, huomautti Jukka Tarkka. Epäluuloja oli, vaikka teos ”Diplomaattien talvisota” jo oli klassikko. Juutalainen mies! Ei loppututkintoa! (M.J. oli ylioppilaana joutunut sotaan ja hetien jälkeen vastuullisiin tehtäviin, säännöllisiin opintoihin ei ollut aikaa.) Kulttuuritaustasta

oli hyötyä. Maailmanlaajuinen juutalaiskulttuurin verkko, joka tunnetaan jo antiikin ajoilta, tunnisti YK-yhteyksiin saapuneen meidän miehen. Hänelle aukesivat Yhdysvalloissa monet ovet. [Tämä saattoi olla myös rasite Neuvostoliiton suunnalla, jossa tunnetusti oli jakomielinen suhtautuminen juutalaisuuteen. Olivathan useat marksilaisuuden keskeiset teoreetikot ja toimijat juutalaisyntyisiä.]

- Jakobson oli toisen tasavallan sopeutuja, luonnehti Jukka Tarkka. - Liturgiakuoroon hän ei yhtynyt. Neuvostoliiton etujen huomioon ottaminen ei saa vahingoittaa Suomen etuja. Myös pienellä valtiolla on oma etu. [”Staatsraison”, yksi Paasikiven mielikäsitteitä.] Neuvostoliitto ymmärsi ajattelutavan, koska se muistutti sen omaa. Kenelle kulloinkin puhutaan? osasi journalisti Jakobson kysyä. Lännelle ei käynyt hylöittä ystävyydestä ja luottamuksesta. Myös Kekkonen ihaili Jakobsonia, joka häntä ärsytti. Keskinäisen kriittikin ja asiantuntijuuden kunnioituksen määrää ei päästetty näkyviin. Suomen Kuvalehdessä kiistelivät Liimatainen ja Veikko Viisi, jotka tarkasti luettiin ja joiden henkilöä arvailtiin.

EVA-Jakobson vakuutti syvimpänä suomettumiskautena, että keskitetylle talousjärjestelmälle on vaihtoehtoja. Kun koko media häntä vastusti, tämä takasi, että hänen ajatuksensa saivat julkisuutta. Jakobson kir-

Panelissa olivat myös Jyrki Jokinen ja Petri Nummivuori.

joitti, että Neuvostoliitosta täytyy voida puhua kuten muistakin valtioista. Presidentin vaali on Suomen asia.

Ekonomisteista oli kysyntää

Palattiin vedenjakajavuoteen 1945, ”uusien kasvojen” vuoteen. Asiantuntijoista oli kysyntää. Sosiaalidemokraatit kyselivät riveihinsä Klaus Warista ja Tuure Junnilaa, talousmiehiä. Paasikivi kysyi Junnilaa sihteerikseen. ”Tyhmä mies, kun ei suostunut.”

Ilta kului. Puheenjohtaja Vesikansa esitti keskittymistä toisen tasavallan aikaan. Kuultiin joitakin kärjistyksiä. Jukka Koivisto siteerasi Lasse Lehtistä: - Päiviö Hetemäki ja Lauri Sutela

(puolustusvoimain komentaja) ruokkivat vanhaa presidenttiä taistelussa Neuvostoliittoa vastaan. Hetemäki tähdensi, että vaikka UKK:n voimat heikkenivät, hän edusti jatkuvuutta suhteessa Neuvostoliittoon, asiat on hoidettava hänen kauttaan.

Jukka Koiviston mukaan Kekkosta vaivasi päättämättömyys, kun oli ratkaistava suhtautuminen vapaakauppa-alueeseen EEC:hen 1973. [Muistamme mielenosoitushuudot: Ei EEC! Ei EEC!, joita ei mitenkään perusteltu.] Hetemäki matkusti Hollolan Laitilan kartanoon hakemaan Kekkosen suostumusta. Olkiluoto saatiin läntiseksi investoinniksi vastapainoksi itäiselle Loviisalle. Tähti oli saatava Kosyginin lupa.

- Ei Kekkonen ollut päättämätön EFTAn ja EEC:n suhteen, vastusti Jukka Tarkka. Menetelytapa kyllä tuotti ongelmia. UKK kuitenkin oli ainoa, jonka varassa länsi-integraatio saattoi menestyä.

Tarkka ja Nummivuori kertoivat, että Junnilan ja Jakobsonin kesken vallitsi alkuaan hyvä yhteisymmärrys. Pankkimies Junnila hoiteli diplomaatti Jakobsonin talousasioita. Vasta Junnilan kirjoitus nootikkriisistä, jota myös Jussi Saukkonen ja Uuden Suomen toimitus kavahitivat, loi etäisyyttä.

Koska ne vaaran vuodet olivatkaan?

Lähimmistä sodanjälkeisistä vuosikymmenistä ei ole helppo

EVA-Jakobson vakuutti syvimpänä suomettumiskautena, että keskitetylle talousjärjestelmälle on vaihtoehtoja. Kun koko media häntä vastusti, tämä takasi, että hänen ajatuksensa saivat julkisuutta.

luoda yleiskuvaa. Nyt tuntuu, että 1950-luku, joka meistä silloin oli jo syvän rauhan aikaa, oli suuremmissa määrin käydyin sodan varjostamaa kuin me (silloiset nuoret) tajusimme.

Kotiryssiä oli niin Hetemällä kuin Honkalalla. Ei heitä aivopesty, tokko yritettiin. Asevelirintama ulottui sosiaalidemokraateista kokoomukseen, se oli monen sodanjälkeisen kunnan ja kaupungin nopean kehityksen edellytys. - Asevelihengen viimeinen leimahdus oli Korpilammen henki (1977), luonnehti Jukka Tarkka. - Tosin sen varsinaiset saavutukset oli kirjattu jo Sorsan hallituksen ohjelmaan. Yhteisesti tunnettu syvin pakote oli Suomen sisäisen toimintakyvyn säilyttäminen. Neuvostoliiton painostus oli silloin pahimmillaan. - EVAn ivaaminen oli Helsingin Sanomien hallitseva huvittelumuoto, luonnehti Tarkka. 1980-luvulla HS ja Jakobson kehittivät läheisen yhteistyön, ja se nosti myös lehden älyllistä tasoa.

[Eikö olisikin HS:n aika panna joku historiaa osaava toimittajansa kertomaan auki asiat HS:n punaisimmasta kaudesta, Metallin lakon ylistämiseen, penttiholappoineen, jolloin omaa oksaa sahattiin, vaikkei pääomia vielä ollutkaan siirretty ulkomaille?]

Porvari ei provosoidu

Porvarivaikuttajat osasivat vetää suitsista. Honkala jo tuoree-

na puoluesihteerinä ojensi piiri-sihteeireitä, että ulkopoliitikasta ei sitten vaalipropagandassa puhuta. Hetemäki ei lähtenyt presidentinvaaleissa Matti Virkkusen taakse, kertoi Jukka Koivisto. Kun Ahti Karjalaisen puolesta käytiin 1972 kampanjaa, puuhamiehinä muun muassa Urpo Levo ja Olavi J. Mattila, Hetemäki lähetti Kekkoselle kirjeen: Kyllä sinun täytyy jatkaa, ei ole vaihtoehtoja.

Kekkosen ylipitkä kausi johdatti epäterveeseen tilanteeseen, kuten tiedämme. Kolmikanta työmarkkinajärjestöt - hallitus päättivät, eduskunnalle ei annettu vaihtoehtoja.

- Mitä nämä herrat saivat aikaan? Vesikansa kysyi ko-koavasti. Ei ole helppo osoittaa kollektiivisessa yhteiskunnassa yksilön aikaansaannoksia. Sankariarkkitehtienkin nimet unohtuvat parissa sukupolvensa. - Millainen olisi yhteiskunta ilman näitä? kysyi Nummivuori. Vapauden puolustaminen vallan keskittämistä vastaan oli yhdistävä ajatus. - Demarit ovat kaapanneet hyvinvointivaltion aikaansaannoksekseen, sanoi Nummivuori. [Sen hyvinvointivaltion, jonka taloudellisia rahkeita nyt koetellaan.] Ei sitä mikään ryhmä yksin ole aikaansaannut. Jukka Koivisto muistutti, että Hetemäki laati työntantajille toimintaohjelman: 1. Koulutustasoa on nostettava. 2. Liikkeenjohtamisen taito vaatii opettamista. 3. Tuottavuutta on

kehitettävä. 4. Muutto Ruotsiin on tyrehdytettävä.

Niilo Honkala oli keskeinen mies siinä kamppailussa, jonka tuloksena Suomessa säilyi kourallinen yksityisiä opimuskouluja peruskoulun ja lukion käsittävänä, koulua läheltä hallittuina ja hallintamuodoltaan joustavina. Näin estettiin myös sen pahimman tulevaisuusnäyn toteutuminen, jonka mukaan koulut olisivat olleet - Neuvostoliiton ja Itä-Saksan malliin - numeroituja persoonattomia astioita, jotka syksyisin valutetaan täyteen tasa-aineista koulutarjontaa. Luokat ja luokkatoveruus kyllä saatiin hävitetyksi, samoin joukko koulujen nimiä.

Keskustelun kuluessa sivuttiin muutamaan kertaan konservatismiä käsitettä. Siitä on myös Niilo Honkala kirjoittanut. Konservatismiä teoreetikkoa Edmund Burkea ja tuoreempia tarkastelijoita, (liberaalia) Herbert Tingsteniä ja Pekka Suvantoa vapaasti tulkiten: Konservatismi, jota nyt käsiteltyt henkilöt edustivat, ei ole oppirakennelma, kirjauskonto, vaan pragmaattinen ajattelutapa, joka tähdentää perinteen jatkuvuutta ja uusien ajatusten kokemuseräistä koettelemista ennen käyttöön ottoa.

Yrjö Larmola

Onnistunut herkkuiltta

Eräs Gourmet-illan eleganteista seurueista. Kuva: Jarmo Heinonen

Klubin gastronomisen kerhon järjestämä gourmet-ilta 19. keräsi täyden salin klubilaisia (90) seuralaisineen. Illan teemana oli sesongin herkut eli nahkiaiset ja sorsa.

■ ■ Nahkiaiset tulivat tunnetusta Vilposen nahkiaisaistamosta Nakkilasta. Sorsat olivat kotimaisia ja tulivat Iisalmesta. Sor-

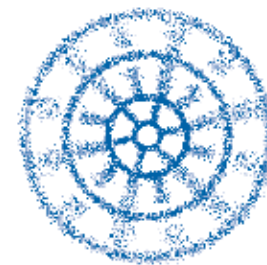
sat tarjottiin vanhanajan tapaan eli hieman ylikypsinä paistinperunoiden, lämpimän punakaalin ja kermakastikkeen kanssa. Jälkiruokana oli omenapaistos.

Illan musiikkiannista vastasi tällä kertaa musiikinopiskelija Kirsikka Ojala laulaen ja itseään pianolla säestäen.

Ilta oli kaiken kaikkiaan var-

sin onnistunut. Ruoka oli kautta linjan erinomaista ja tunnelma mitä mainioin. Kiitos kaikille osanottajille, keittiölle sekä sahilhenkilökunnalle.

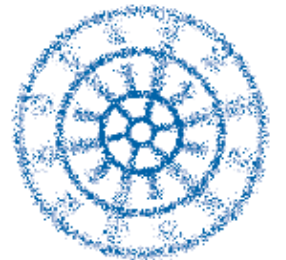
Jorma Hämäläinen

Klubin Solmio

■ ■ Klubilaisille on tilattu tyylikkäitä sinisiä silkkisolmioita. Kuviona on Klubin ratastunus. Hinta on 50 € koteloineen.

Solmioita saatavana klubimestareilta.

Pääkonsuli oli Klubin ystävä

Suomalaisen Klubin pitkäaikainen vaikuttaja, pääkonsuli Kaarle Heikki Erkki Tavela kuoli 23. kesäkuuta Helsingissä. Tavela oli syntynyt Tampereella 3. maaliskuuta 1932.

lijoille palautetta, joka varmasti kuului myös kabinetin oven ulkopuolelle. Tavela myös tiesi, mistä hän puhui, kun oli kysymys ruoasta. Palaute oli pääosin kielteistä, muttei kuitenkaan erityisen pahantahoista.

Suomalaisessa Klubissa Tavela oli suureksi avuksi talousryhmässä, kun Klubi teki ansiokkaat www.mannerheim.fi ja www.sibelius.fi -sivustot sekä rakensi Klubin oman internet-sivuston. Tavela oli aktiivinen puheenjohtaja Klubin taloustoimikunnan ravintolajaostossa. Hänen roolinsa oli niin ikään ratkaiseva Klubin säätiön ruokakulttuurirahaston perustamisessa. Tavelan ansioihin voi ehkä lukea sen, että Klubin keittiö tarjoilee hyvää kotiruokaa.

belius.fi –sivustot sekä rakensi Klubin oman internet-sivuston. Tavela oli aktiivinen puheenjohtaja Klubin taloustoimikunnan ravintolajaostossa. Hänen roolinsa oli niin ikään ratkaiseva Klubin säätiön ruokakulttuurirahaston perustamisessa. Tavelan ansioihin voi ehkä lukea sen, että Klubin keittiö tarjoilee hyvää kotiruokaa.

Pääkonsulin arvo Heikki Tavelalle myönnettiin vuonna 1986.

Janne Virkkunen

■■■ Tavela oli suomalaisittain varakas mies, jonka omaisuus nojasi muovituotteita valmistavaan MK-Tuote -yhtiöön. Tavela osti yhtiön 1960-luvun alussa ja se nousi nopeasti kannattavaksi vientiyritykseksi. MK-Tuote valmisti pankkien säästölippaita, muovisia mainoslahjoja, kalusteita, vaateripustimia ja Ristomatti Ratian suunnittelema Palaset-tuotteita.

Käytökseltään hyvin suoranuottinen ja suorapuheinen Tavela oli merkittävä vaikuttaja elinkeinoelämässä ja osittain myös politiikassa ja mediassa. Tavela kuului sanomalehti Uuden Suomen taustavaikuttajiin ja kansallisen kokoomuspuolueen rahoittajiin. Hän oli aktii-

vinen pk-teollisuuden asioiden edistäjä. Hän oli avoimesti yrittäjä ja omistaja myös aikana, jolloin se ei ollut varsinaisesti muodikasta.

Tavela oli tuttu näky mm. Elinkeinoelämän keskusliitossa, Elinkeinoelämän valtuuskunnassa, Suomen messusäätiössä, Kansallispankissa, Pohjolassa, Aamulehti-yhtymässä, MTV:ssä ja Talentumissa.

Tavelan suuriin harrastuksiin kuului kulinarismi, ja hän antoi hovimestareille ja tarjoi-

Heikki Tavela 1932–2013

KUTSU KLUBIN SÄÄNTÖMÄÄRÄISEEN SYYSKOKOUKSEEN

■■■ Klubin sääntömääräinen syyskokous pidetään torstaina 21.11.2013 alkaen klo 18.00 Klubin tiloissa Kansakoulukuja 3 Helsingissä. Kokouksessa mm. vahvistetaan tulo- ja menoarvio sekä päätetään liittymismaksun ja jäsenmaksun suuruudesta sekä valitaan johtokunnan jäsenet erovuoroisten tilalle ja käsitellään muut Klubin sääntöjen 9. pykälässä mainitut syyskokouksessa käsiteltävät asiat.

Lisäksi syyskokouksessa käsitellään ja päätetään jäsenistön kevätkokouksessa johtokunnalle antamat ja sen kokoukselle valmistelevat asiat.

Jäsenen uudelleenvalinta johtokuntaan. Esitys karenssiajasta.

Vapaaajajäsenyys. Esitys sääntöjen muuttamisesta vapaaajajäsenyyden poistamiseksi.

Klubin puheenjohtaja Johannes Koroma jatkaa sääntöjen mukaisesti puheenjohtajana vuoden 2014.

Johtokunnan jäseninä jatkavat Ari Huovinen, Jere Lahti, Jussi Papinniemi, Heikki Pitkänen ja Jarmo Pekkala.

Syyskokous valitsee kolme johtokunnan jäsentä.

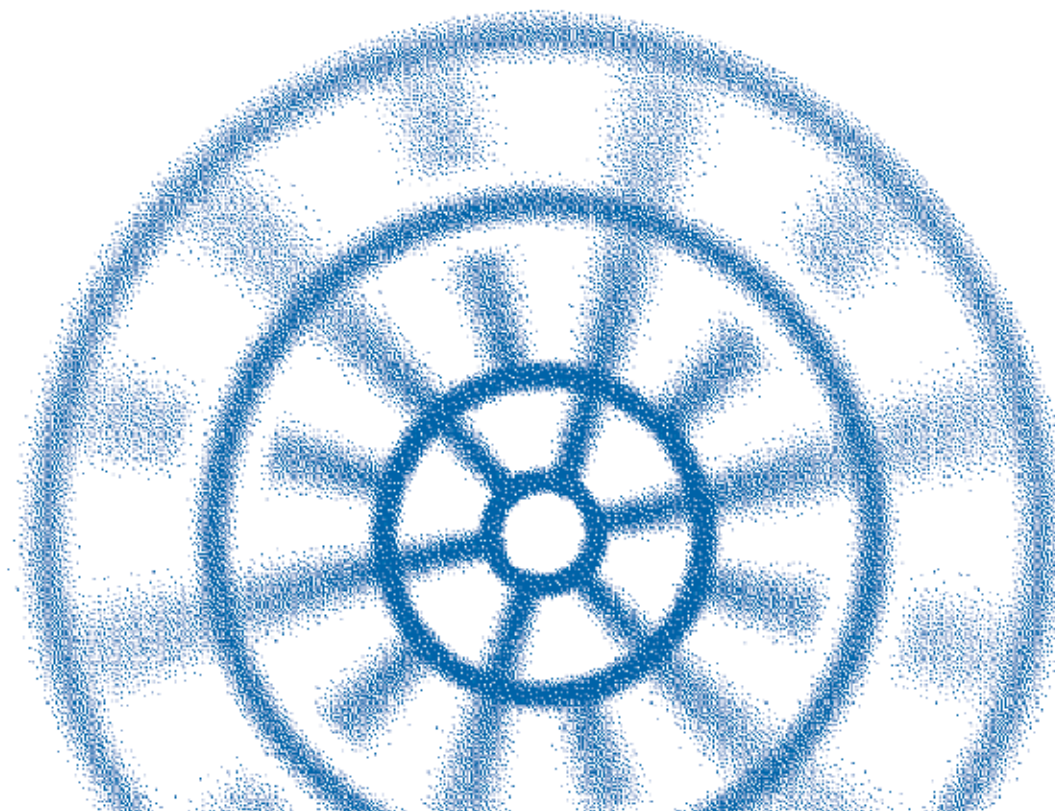
Juha Kojonen ja Matti Saari ovat toimineet johtokunnan jäseninä yhden kauden vuosina 2011 – 2013. Kojonen ja Saari ovat siis erovuorossa 2014 alusta, mutta uudelleenvalintakelpoisia.

Henrik Lamberg on erovuorossa. Hän on toiminut johtokunnan jäsenenä yhtäjaksoisesti kaksi kolmivuotiskautta. Häntä ei siis voida valita uudelleen johtokuntaan.

Johtokunta valitsee varapuheenjohtajan keskuudestaan.

Helsingissä 17.09.2013

Johtokunta

Kuoro tarvitsee jatkuvasti uusia laulajia. Liity nyt kuoromme komeaan rivistöön.

■ ■ Pidätkö klassisesta musiikista ja ylväästä mieskuorolaulusta? Vai oletko kenties oopperan tai operettien ystävä, vai sittenkin vaikkapa tangojen ja kevyemmän musiikin perään?

Helsingin Suomalaisen Klubin kuoro laulaa tänä päivänä kaikkea tätä, joten oli musiikkimakusi mikä hyvänsä: tervetuloa laulamaan Klubin kuoroon! Riittää, että olet hyvä tyyppi ja musiikin harrastamisesta innostunut MIES, joka haluaa tulla mukaan samanhenkiseen porukkaan viihtymään ja kehittymään kiinnostavien haasteiden parissa.

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi, jossa suomalaisuuden aatteelliseen pohjaan sitoutuneet eri-ikäiset miehet tapaavat toisiaan. Klubin kuoron tarkoitus on tähän arvopohjaan sitoutuen vaalia suomalaiskansallista mieskuorolauluperinnettä uusia aluevaltauksiaan kaihtamatta.

Klubimme puheenjohtaja Johannes Koroma tervehti kuoromme sen 10-vuotisjuhlista mm. näillä sanoilla:

”Laulaminen pidentää ikää ja vähentää henkistä painetta. Kuorossa laulaminen on sosiaalista osallistumista ja saa harrastajansa tuntemaan itsensä terveemmäksi, se kohen-taa sekä laulajien kuntoa että mielentilaa. Tämän tärkeän havainnon on tehnyt Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. Kun Helsingin Suomalaisen Klubin

kuoro täyttää 10 vuotta, voi siis päätellä, että kuoron jäsenillä on meitä muita parempi eliniän ennuste. Kuoron jäsenet ovat merkittävästi pidentäneet omaa elämänsä mahdollisimman myönteisellä tavalla.

Haluaisin kuitenkin uskoa, että kuoromme ei ole pidentänyt vain omaa elinikäänsä ja kuntoansa, vaan myötävaikuttanut myös meidän kuulijoiden elämänlaadun kohentumiseen.

Tutkijat ovat todenneet, että kuorolaulu tarjoaa erilaisia vaikutuksia sydämelle ja aivoille. Se lisää elinvoimaa. Aina-kin omalta osaltani mielialani

nousee kohisten, kun kuuntelen kuoromme esityksiä.”

Kuoromme järjestää vuosittain konsertteja klubin jäsenille, heidän perheilleen sekä muulle yleisölle ja lisää näin omalta osaltaan Klubin kulttuuritarjontaa. Lisäksi kuoro järjestää konserttimatkoja kotimaassa ja ulkomaille. Kuoron jäseneksi voidaan hyväksyä Klubin jäsen, jonka kuoron taiteellinen johtaja ja musiikkilautakunta ovat hyväksyneet laulukokeen perusteella.

Kuoro tarvitsee jatkuvasti uusia laulajia. Liity nyt kuoromme komeaan rivistöön.

Älä epäröi ottaa yhteyttä sopiaksesi mukaantulostasi.

Kuoro harjoittelee Klubin omissa tiloissa Yläkellarissa säännöllisesti torstaisin klo 16.00-19.00. Silloin laulut kaajahtavat. Jos olet kiinnostunut seuraamaan harjoituksia, voit tulla kuuntelemaan ja katsomaan harjoituksiamme.

Ota yhteyttä ja liity kuoromme laulajaksi. Käy myös tutustumassa toimintaamme kotisivuillamme www.klubinkuoro.fi, puheenjohtaja Rainer Friberg, 050 356 1251, rainer.friberg@kolumbus.fi tai taiteellinen johtaja Henrik Lamberg, 0400 418 869, henkkala@gmail.com

Aarno Suorsa

SUOMALAISEN KLUBIN TENNIKSEN NELINPELIMESTARUUSKISAT

■ ■ Klubin tenniksen nelinpelimestaruuskisat järjestetään sunnuntaina 3. marraskuuta Talin Tenniskeskuksessa.

Pelit alkavat kello 11.30, kokoontuminen kabinetissa 20 minuuttia aikaisemmin.

Sarjat ovat alle 60 vuotta ja yli 60 vuotta. Kisa pelataan ns. Round Robin systeemillä.

Osallistumismaksu on 15 euroa, joka maksetaan klubin tilille 147030-254808. (Lisätietoja kohtaan merkintä ”tennis”.

Ilmoittautumiset 28.10.2013 mennessä sähköpostilla: jussi.neste@welho.com tai puhelimitse 050-5883250.

Klubin jäsenille alennuksia kirjoista

Otavan kirjoista alennus 30 prosenttia WSOY:n ja Tammen kirjoista 40 prosenttia.

Klubimme jäsenille on neuvoteltu alennukset Otavan ja WSOY:n kirjoista, jotka ostetaan kustantamojen omista kirjakaupoista. Alennuksen saa näyttämällä jäsenkorttia.

Otavan kirjakaupan osoite on Uudenmaankatu 10 ja se on avoinna arkipäivisin maanantaista perjantaihin kello 10 - 18. Lauantaisin ja sunnuntaisin kirjakauppa on suljettu.

Alennus ei koske oppikirjoja.

WSOY:n kirjakauppa on Bulevardi 12. Bulevardin myymälä on avoinna maanantaista perjantaihin klo 10 – 18 ja lauantaisin klo 10 – 15.

Tammen kirjakaupan osoite on Korkeavuorenkatu 37. Tammen myymälä on avoinna tiistaista perjantaihin klo 10–18, ja lauantaisin 11- 15.

Alennuksen saa normaali-hintaisista WSOY:n, Tammen ja ReadMe:n kirjoista. Se ei koske Tammen oppimateriaaleja, Sanoma Pron tai muiden Bonnierin kuulumattomien kustantajien kirjoja eikä Tammen ja WSOY:n arvosteoksia.

Mauritiuksen paratiisisaarelle 31.01.2014-10.02.2014.

Hyvät Klubiveljet

■ ■ Onnistuneen tammikuussa 2013 järjestetyn Mauritiuksen Klubimatkan innoittamana, ja keväällä/kesällä tehdyn ennakkotiedustelun viitatessa riittävään kiinnostukseen, tarjoaa Select Collection

liitteenä olevan matkaku-
vauksen ja tarjouksen
mukaista uutta mah-
dollisuutta läh-
teä viettämään

ikimuistoinen
loma Mauriti-
uksen para-
tiisisaarelle
31.01.2014-
10.02.2014.

Viime
tammikuussa
toteutuneesta
matkasta on
Ari Valjakka
kevään Klu-

bilehdessä 1/2013 ansiokkaasti kirjoittanut, joten en ryhdy tässä sen tarkemmin yksityiskohtia kertaamaan. Kyseiseen lehden numeroon voitte kotisivujen kautta tutustua, jos paperiversio on jo kierrätetty. Matkailuillassa 23.10 esitellään matkaa vielä lyhyesti.

Matkatarjouksen alareunasta löydätte kontaktitiedot varauksi-
en ja tiedustelujen tekemi-
seksi. Tässä ne kuitenkin vielä varmuuden
vuoksi:

Marita Aarnio
Select Collection
Oy
marita.aarnio@se-
lectcollection.fi
09-751 951 22

Matkailuterveisin,
Olli Koskimies
040-524 70 24

Matkailujaoston (MJ) kuulumisia – Syksy 2013

■ ■ Vuoden 2013 Klubimatkoista Kaukomatka tammikuussa suuntautui Mauritiukselle. Toukokuun Puolan ja Ruotsin sotaan paneutuva matka tehtiin Puolaan, Gdanskiin ja sen lähiympäristöön, ja siitä on Klubilehden tässä numerossa seloste. Perinteinen saaristoristeily Helsingin edustalle valitettavasti peruuntui liian vähäisen kiinnostuksen takia, mutta vuoden odotettu huijpentuma, ”Svengiristeily” Tonavalla lokakuussa on vielä edessä ja laiva täynnä! Matkaseloste saataneen myöhemmin tämän syksyn Klubilehteen.

Vuonna 2012 ei matkoja toteutunut ollenkaan. Toimintapaansa radikaalisti muuttaneessa Matkailujaostossa luonnollisesti pohdittiinkin kovasti, minkälaisia Klubimatkojen tulisi olla, jotta ne herättäisivät riittävästi kiinnostusta toteutuakseen siitäkin huolimatta, että tarjontaa omilla kustannuksillaan matkustaville on nykyään aivan valtavasti. Ohjeellisia suuntaviivoja onkin hahmoteltu niin matkojen määrän, keston, teemavaatimusten, kilpailuttamisen kuin karkean hintatasonkin suhteen, mutta tärkeimmäksi ohjeeksi näyttää osoittautuvan se periaate, jonka mukaan Klubimatkojen tulee olla jäsenistön sisältä ideoituja, vähintään muutaman Klubiveljen voimin arvioimia ja edelleen jalostamia sekä ehdottoman ensiluokkaisten Matkantuottajien toteuttamia. Vapaaehtoistyötä tarvitaan runsaasti, jotta Klu-

biveljien varmasti hyvin monet erilaiset ideat pääsisivät eri kanavia myöten esille ja edelleen jalostettavaksi valmiiksi Klubimatkoiksi.

Vuosien 2014/5 matkojen ideointi on alkanut! Eräitä esimerkkejä, osin jo valmisteltavanakin olevista uusista ideoista, ovat mm:

- (2014) Rhetische Bahn, Sveitsi (esittely Matkailuillassa)
- (2014) Jokiristeily Etelä-Ranskassa
- (2015) Läntinen Kiina ja Mannerheim
- (2015) Lauttapurjehdus, kulttuurien havainnointi, kalastus ym. Koillisväylään laskevalla Jättijoella

● Siperia, Venäjä

Lisäksi on Klubiverkossa tiedusteltu Klubiveljien kiinnostusta hyvin onnistuneen Mauritiuksen matkan uusimiseen. Tulokset saataneen pian.

Näitä ja muita uusia matkaidoita, sekä myös muita Klubimatkailuun liittyviä näkökohtia voi ottaa esille mm. Klubin Matkailuillassa 23.10 (kts. Klubiohjelma) sekä luonnollisesti osoittaa suoraan Matkailujaostolle, johon kuuluvat Reijo Kaukonen, Harri Keinonen, Olli Koskimies, Timo Mylly, Terho Salo ja Lauri Palojärvi (koollekutsuja). Toteutuvat ideat esitellään luonnollisesti Klubin medioissa.

Matkailujaosto/Lauri Palojärvi

POINTCOOL - SERVICE OY

Suurkeittiölaitteiden ja
kylmäkalusteiden huolto
pääkaupunkiseudulla

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

SING, SWING AND DANCE SUOMALAISILLA KLUBILLA LA 16.11. KLO 19.

■ Suomen PerinneJazz ry:n toiminta jatkuu Helsingin Suomalaisen Klubin kanssa.
Illan musiikista vastaavat Lauluyhtye Bulevardin taxi ja Pentti Lasanen Quartet.
Ilmoittautuminen maksamalla illalliskortin hinta 75 € tilille a'la Carhu oy FI 45 8024 0710 0921 28.
Hintaan sisältyy cajun-illallinen kahveineen, ohjelmineen ja tansseineen. Viestikenttään merkintä esim:
16.11. Matti Meikäläinen x 2 = 150 €.

Klubiravintolan terveiset

Jäsenten toiveesta esittelemme ilolla klubiravintolan henkilökunnan, joka on täydentynyt muutamilla uusilla henkilöillä.

Kuvassa ylhäällä (vasemmalta): Helen, Pentti, Riikka, Kirsi, Tuula, Reetta, Kaija, Jussi Satu, Paula, Edvin. Kuvassa alhaalla (vasemmalta): Stina, Hovimestari Anna-Kaisa, ravintoloitsijat Petri & Miia, Hovimestari Riikka.
(kuvasta puuttuu uusi kokki Toni)

Olemme ilolla Teitä varten

Pikkujouluaika lähestyy

Perinteinen ja runsas joulubuffet katetaan Pääsalissa 3-20.12. arkin klo 11.30 alkaen. Samaan aikaan kabineteissa tarjoillaan jouluhenkisiä menuja. Menuista ja joulunajan ohjelmasta lisätietoja ravintolan internetsivustolla.

Joulukuu on klubiravintolan vilkkainta aikaa ja kannustammekin tekemään pöytä - ja kabinettivaraukset hyvissä ajoin.

Perheen ja yrityksen juhlat

Olemme iloksemme toteuttaneet useita klubin jäsenten syntymäpäiviä viimeisen vuoden aikana Klubilla. Oli kyseessä pienimuotoinen lounas tai isommat juhlat pääsalissa, järjestämme ilolla juhlat kanssanne Klubilla Teille vaivattomasti ja budjettinne huomioiden.

Energistä talven odotusta ja tapaamisiin Klubilla,

Miia Makkonen & Petri Karhu
sekä henkilökunta

HELSINGIN SUOMALAISEN
KLUBIN KUORO

KLUBIN KUORON

JOULUKONSERTTI

HELSINGIN VANHASSA KIRKOSSA

LAUANTAINA 21.12.2013 KLO 15:00

KUOROA JOHTAA HENRIK LAMBERG

**ENNAKKOVARAUKSET: HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI
PUH. (09) 586 8830, KLUBIMESTARI@KLUBI.FI TAI KUORON JÄSENET.**

20 € KANNATUSMAKSUN MAKSANEILLE OHJELMA KIRKON OVELTA.

TERVETULO!